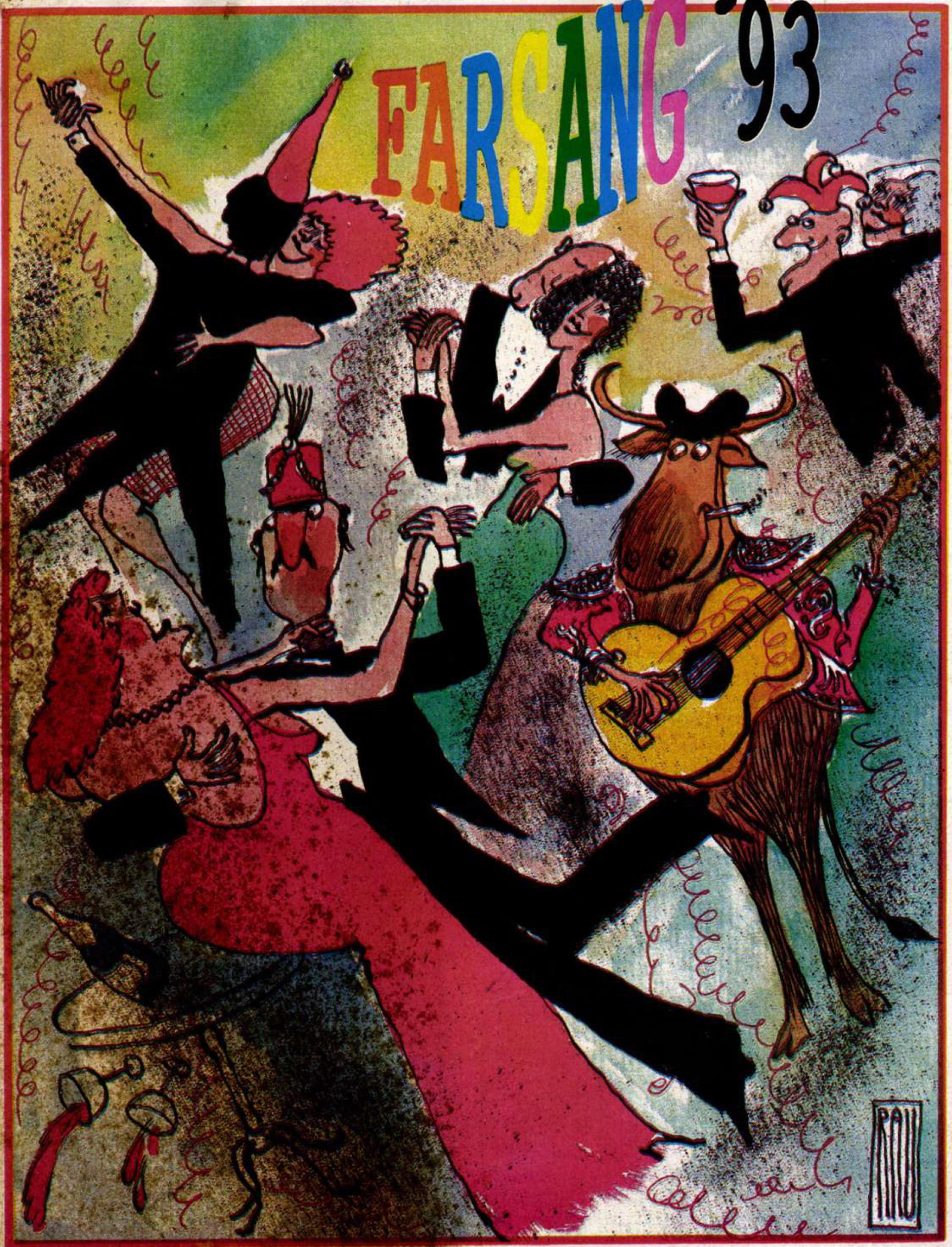
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. FEBRUÁR 3. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

RAU TIBOR RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bíró András
Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Galambos Szilveszter
Kaposy Miklós
Mátyás István
Miklósi Ottó
Sinkó Péter
Szilágyi György
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Léphaft Pál
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

SINKÓ PÉTER:

NYEREG ALATT

(Jegyzetlapok)

Azt vettem észre, hogy a bűvös székhez hasonlóan a nyereg is valami furcsa szerkezet. Aki nyeregben érzi magát, azonnal elkezd badarságokat beszélni. Egyre-másra olvasom az értekezéseket az Antall utáni időkről. Megváltók tolonganak a hasábokon, ezzel bizonyos pánikot okozva a szemészorvosok és optikusok között, akik ziher, hogy két év múlva éhen fognak halni. Ennyi éleslátású ember talán sohasem volt még ebben a hazában. Micisapka mellé sast is az új magyar címerbe!

●

– Puhára főzzük a magyart – szólt egy osztrák miniszter Deákhoz.
– Tudja meg – válaszolja Deák –, hogy a magyar ember természete olyan, mint a tojásé: mentől tovább fő, annál keményebb.

●

Némelyik új vállalkozó szemében türelmetlenséget látni. Szemrehányóan néz az emberre, hogy még mindig nem milliomos. Pedig már fél éve csinálja. Nem szabad bántani őket. Nagyon nehéz úgy focizni, hogy meccs közben változnak a szabályok.

●

Kéne csinálni egy musicalt azokról, akik minden rendszerben teljesen és kiválóan megtalálják a számításukat, akik mindig, minden körülmények között talpra esnek. Legyen a címe: Macskák...

●

Nagyon kifejező a népi tánc. A román például azért olyan topogós, mert azzal akarják hangsúlyozni, hogy ők már akkor Erdélyben voltak, amikor még forró volt a Föld.

●

Munkások az „Átmentation Kft." igazgatójánál.
Munkások: Dolgozni akarunk! Munkát akarunk! Kenyeret akarunk!
Igazgató: Nem tudom, hogy mit képzeltek. Munkát, mindig csak munkát! Én mindig nagyobb úr voltam mint ti, és mégsem dolgozom!

●

Tüntetés után.
– Te is tüntettél?
– Én is tüntettem.
– Hol?
– Nem hol, de mit? Két aranyórát, és egy pénztárcát...

●

A bliccelők állítólag 700 milliós bevételkiesést okoznak a BKV-nak. Ezért fontolgatják a kalauzrendszer visszaállítását. Ez is a kormány praktikája. Legyen valaki, akit az ellenzék még náluk is jobban utál.

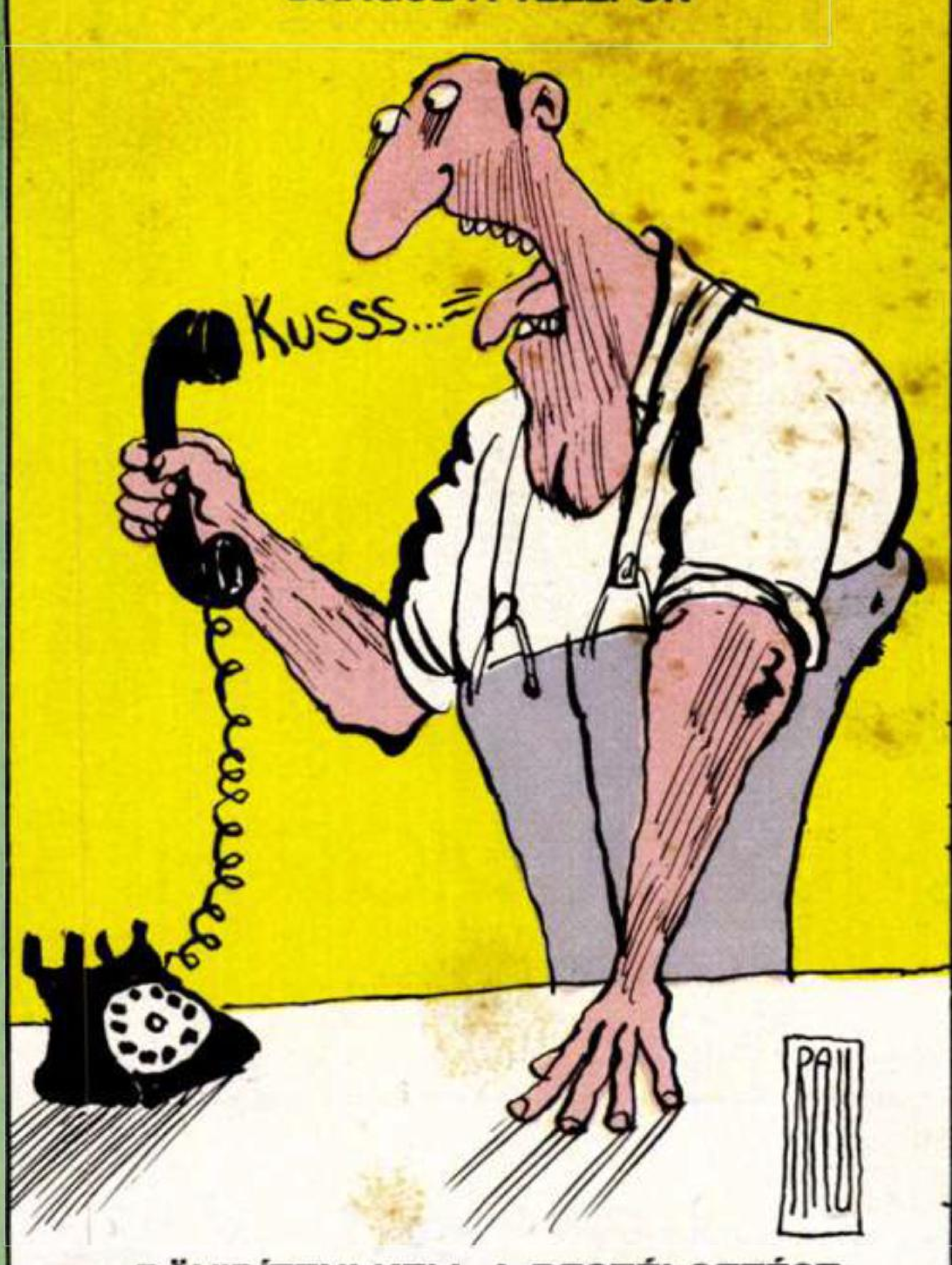
●

Közjog.
– Mi a jó polgár joga?
– Kötelességét teljesíteni.
– És mi a jó polgár kötelessége?
– Jogát gyakorolni.

●

Swift mondja:
Törvényt csak azoknak van joga magyarázni, értelmezni és alkalmazni, akiknek minden érdekük és egyetlen tehetségük abban áll, hogy a törvényt összezavarják, és megkerüljék...

DRÁGUL A TELEFON

RÖVIDÍTENI KELL A BESZÉLGETÉST

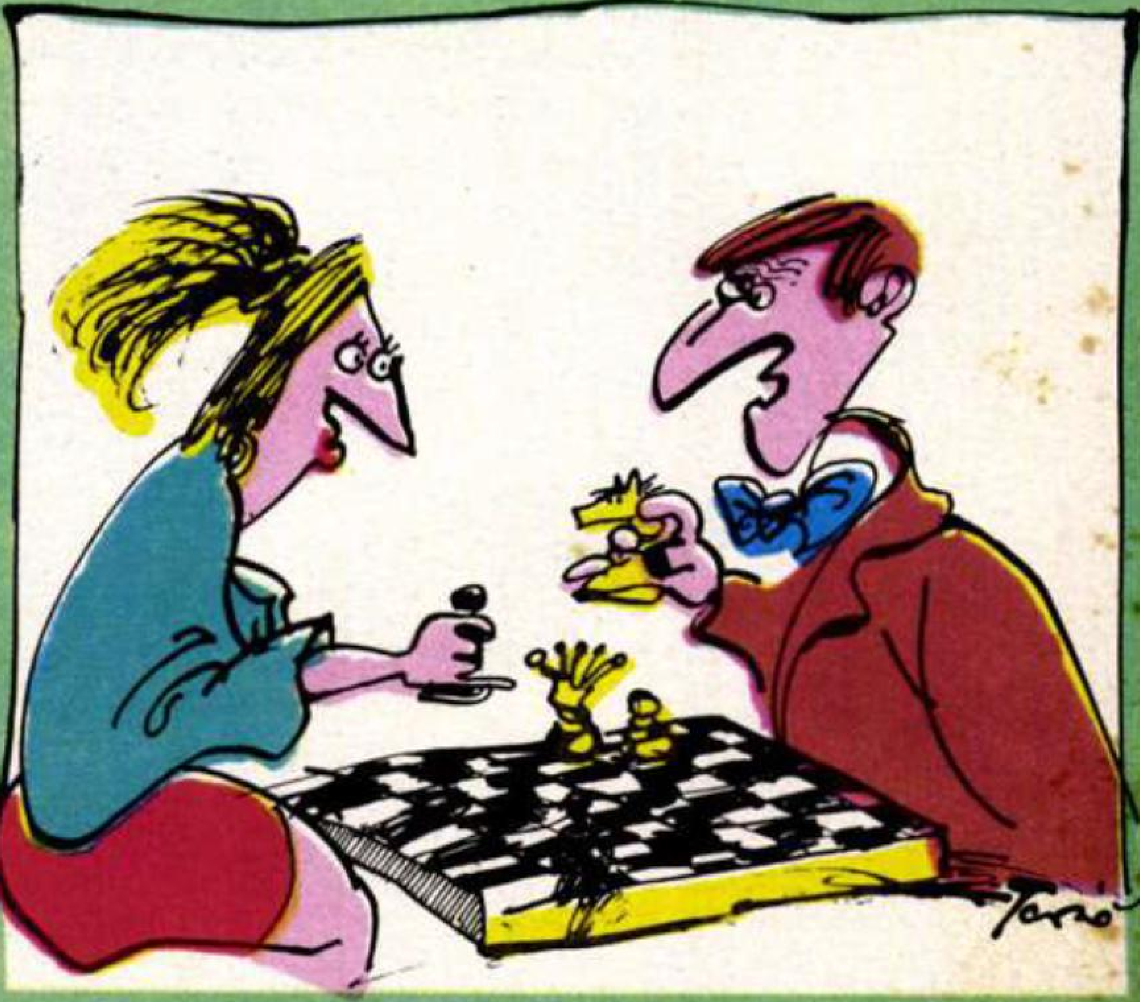

– A sajtokat a felső polcra tesszük, ott megnézhetik, megvenni úgysem tudják.

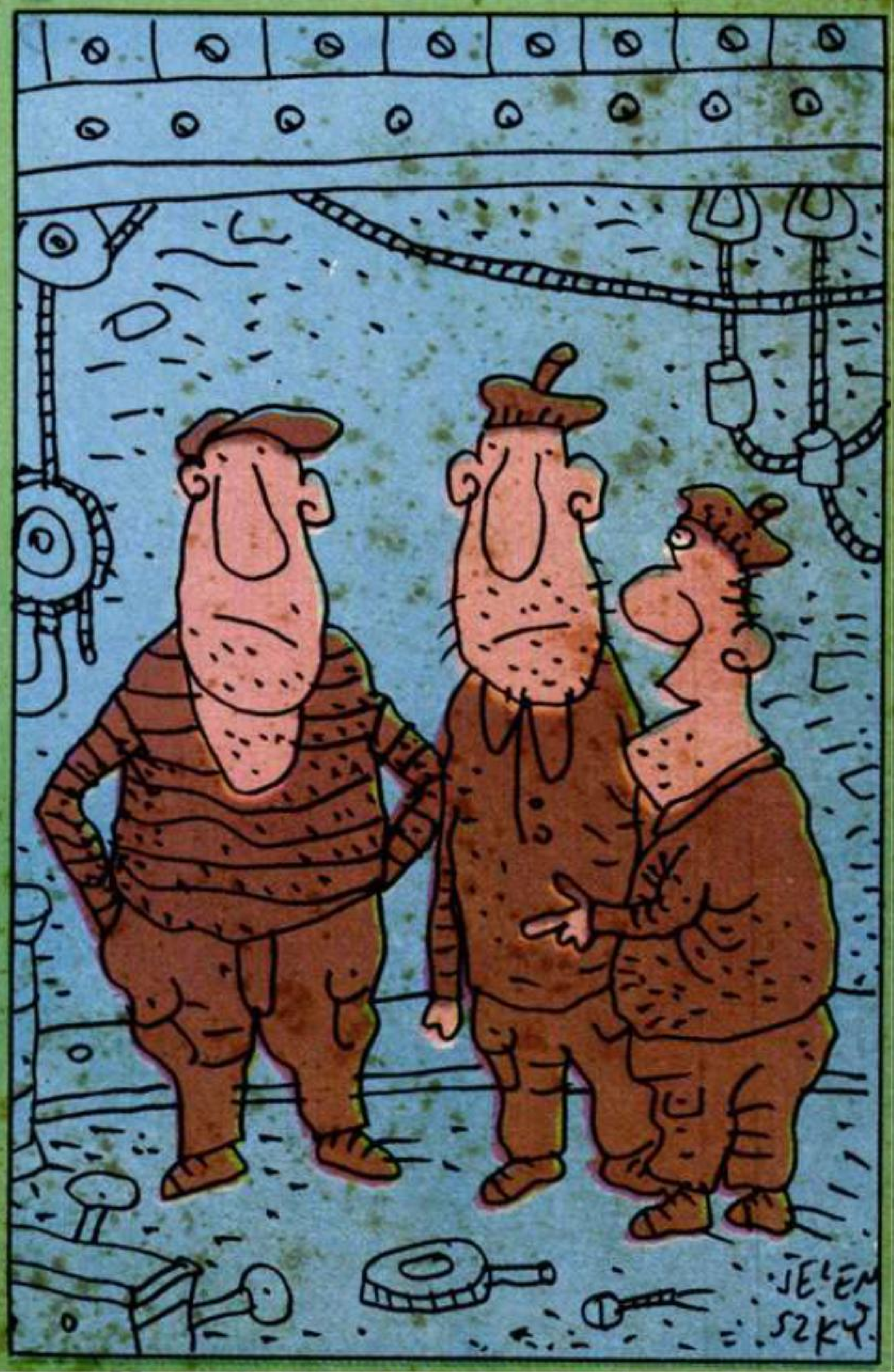
RÉGI MONDÁSOK ÚJ KÖNTÖSBEN

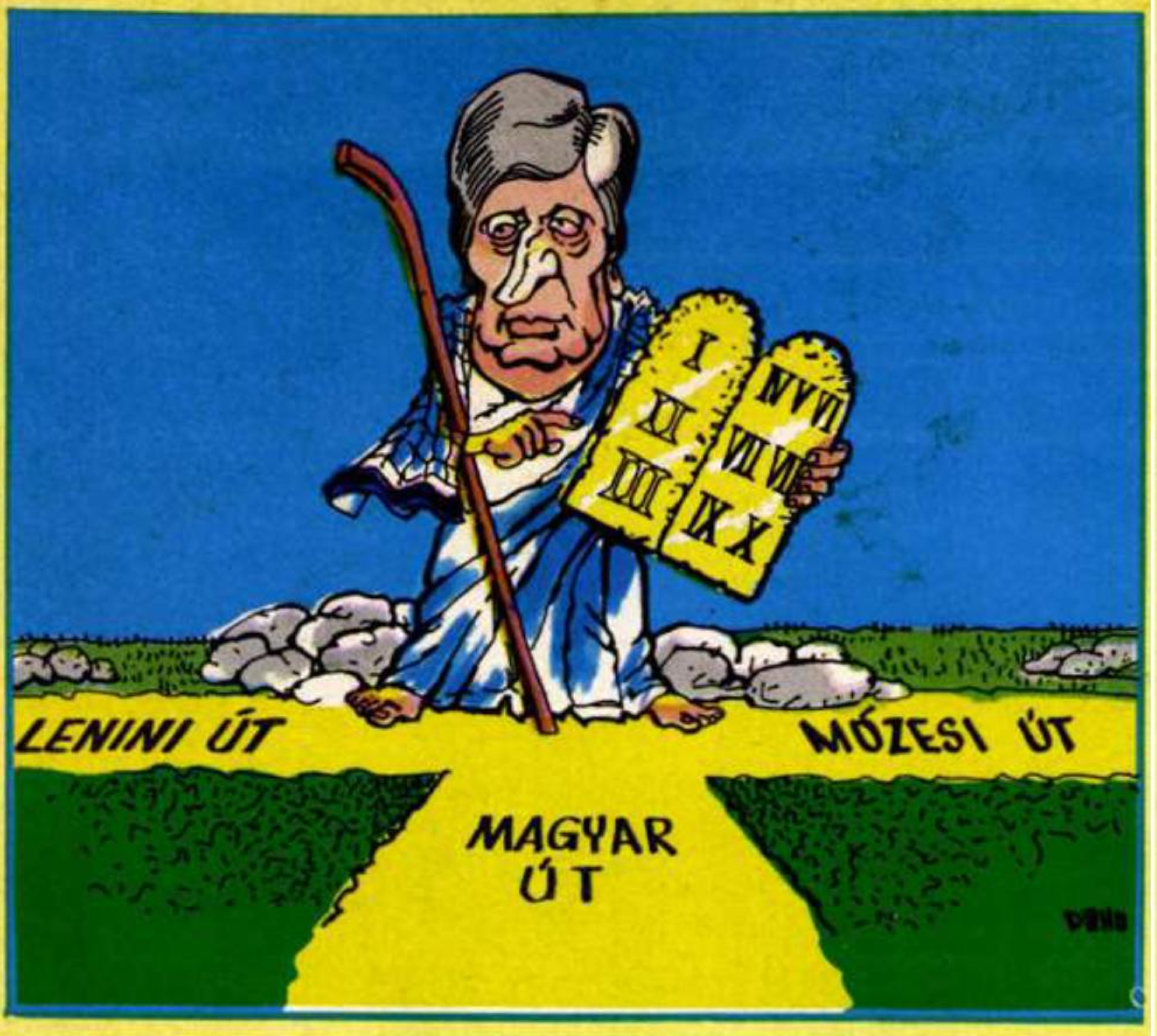

Az ex-bokszoló Mečiar tart a magyar hadseregtől... MIÉRT, PAPP LACI LETT A VEZÉRKARI FŐNÖK?!

– Tisztázzuk: maga sakktárs, vagy POLGÁRtárs?

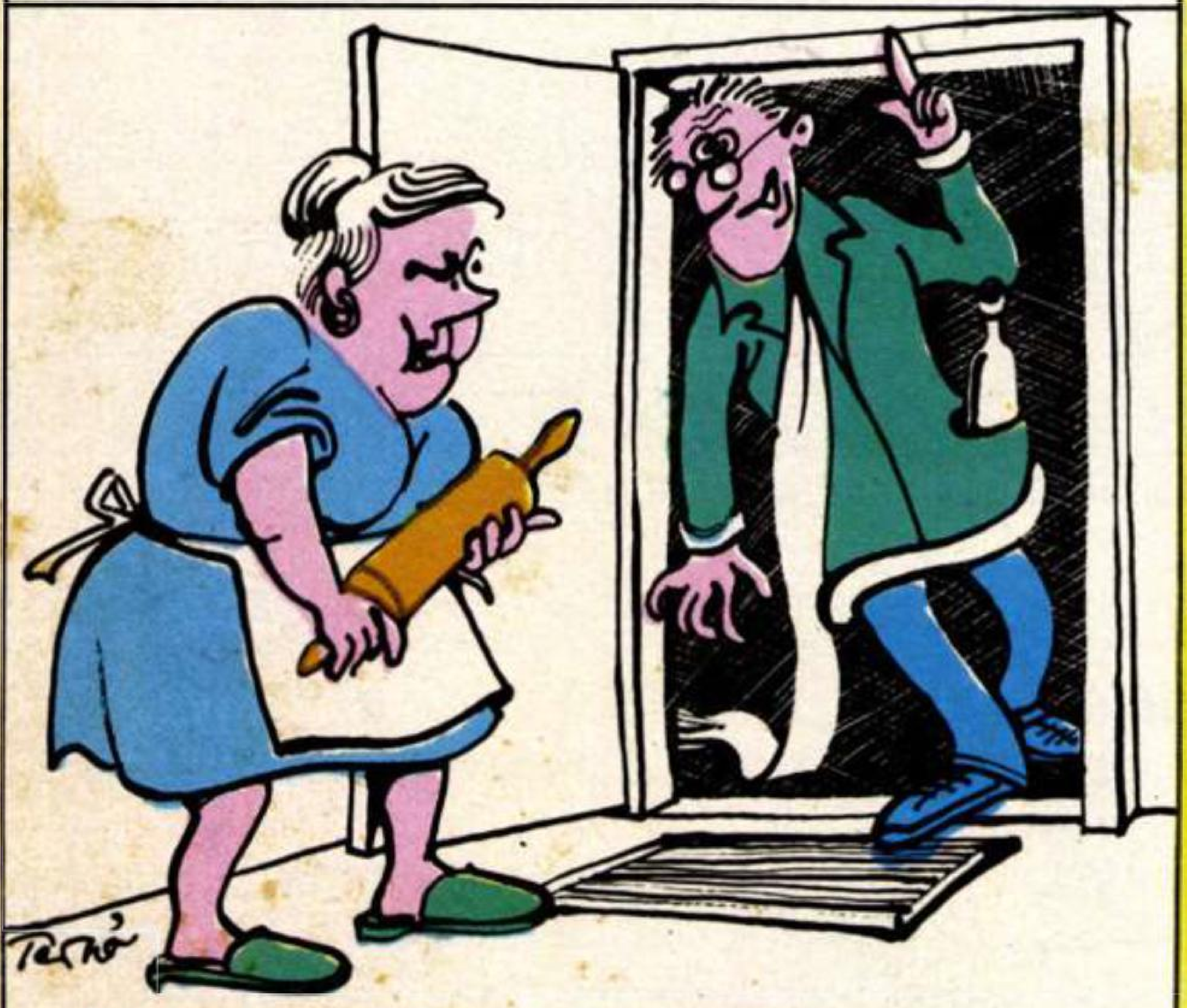
– Most jövök az irodából, elbocsátások lesznek, eddig harminckét régi jó elvtársról derült ki, hogy marad, mert szakember.

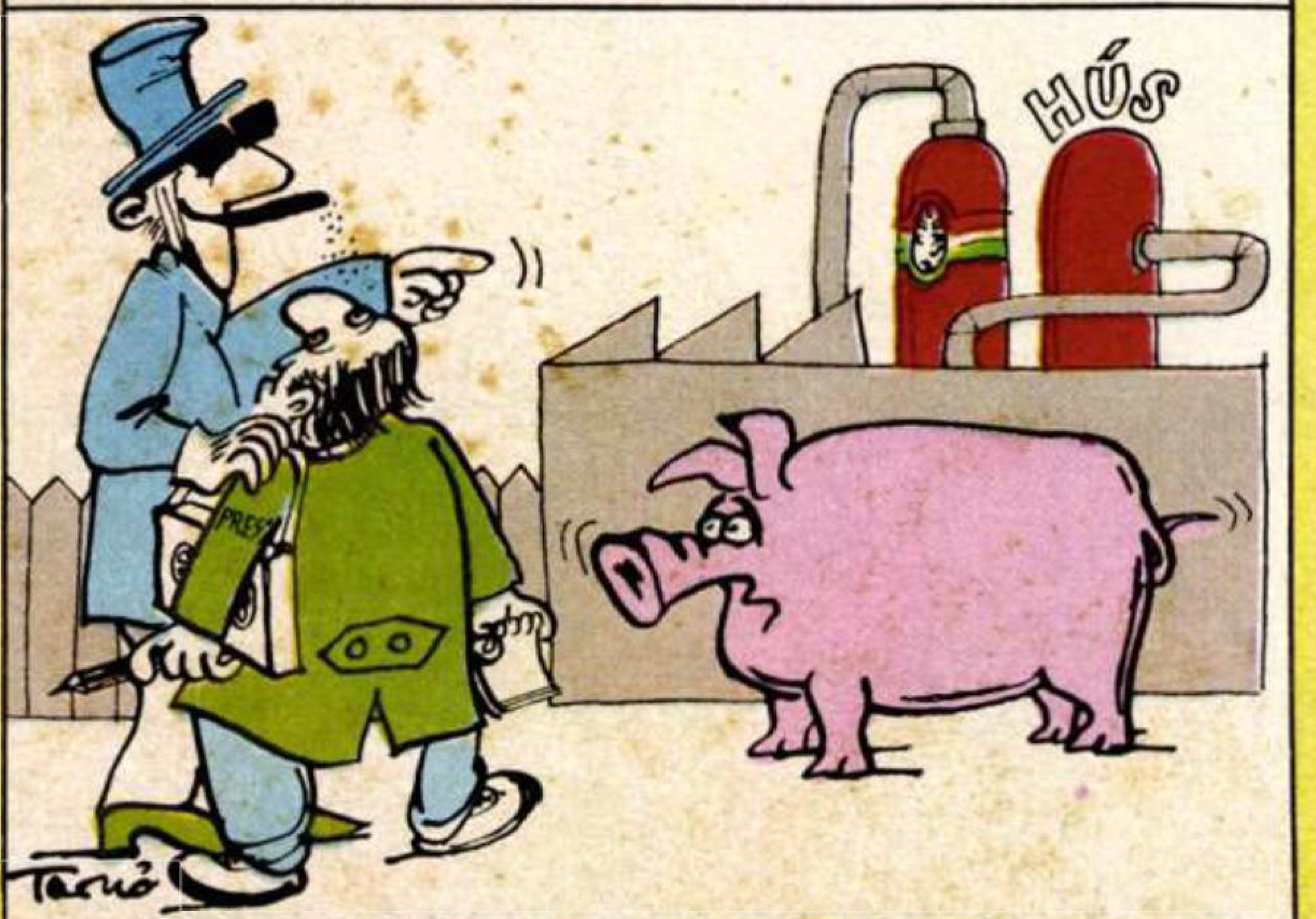

TEJMAFFIA

– Likvidálási gondjaink vannak.

– Na, most terjeszd elő a B-változatot!

– Terjesszünk el egy jó kis sertéspestist; azután bagóért megvesszük az egész kombinátot!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Mi volt a tét az MDF nemrégiben lezajlott Országos Gyűlésén?

FEJ *vagy* **ÍRÁS**

És mi lett az eredmény?
Fej *és* írás. Mert csak így maradhat egységes az ÉREMDÉEF. Az egyoldalas érme ugyanis túlságosan lapos. Annak nincs harmadik oldala sem...
Az Országos Gyűlésről sokféle tudósítás, értékelés jelent meg, tiszteletben tartva a sajtó liberális alapelvét: A HÍR SZENT, A VÉLEMÉNY SZABADdemokrata...
Ennek eredményeként az MDF-ben szilárdabb lett az egység, az emberekben nagyobb a kétség.
Mert kevesebb volt a SZENT hír, mint a belőle levont SZENTencia.
Többször is szóbakerült a gyűlésen az ószövetségi történet, mely szerint Mózes negyven évig bolyongott népével a sivatagban, míg elvezette őket a Kánaánba. A hosszú csatangolásnak nyilvánvalóan az volt a célja, hogy a nép feledje el az Egyiptomban felvett szokásokat, gondolkodásmódot, tiszta fejjel érkezzen meg az Ígéret Földjére. (Mózes nyilván azzal is számolt, hogy a negyven év után a legszerényebb Kánaán is Kánaán lesz a nép szemében.)
Nekünk nincs annyi türelmünk és annyi sivatagunk, mint Mózes népének volt. Gyorsabban szeretnénk elérni az Ígéret Földjét. Ebben mindnyájan egyet értünk.
Vita csak abban van, melyik utat válasszuk.
Mint már említettem, a mózesi út hosszú és macerás. Mannára se számíthatunk, mert a mannagyárak sorra bezárnak. A Vörös-tengeren sem tudnánk már átkelni, mert egyszerűen megszűnt, nincs... (A Dunán átkelhetnénk száraz lábbal, de az már a mečiari út lenne...)
A lenini útra szívesen visszatérnének egyesek, mert nagyon hamar elfelejtették, hogy az járhatatlan. Ráadásul zsákutca.
Hogy is írja Vörösmarty a Csongor és Tündében?

„Sík mezőben hármas út,
Jobbra, balra szertefut,
A középső célra jut."

Hát erről lenne szó. A középsőn megyünk.
De még azon is folyik a vita, hogy melyik a középső.
A magyar út vagy a Magyar Út?
Ha nem írjuk le, csak mondjuk, nincs is különbség.
Mindig az ÍRÁSsal van a baj...
Ezért csitítja a FEJ az ÍRÁSt.
És ezért ütött meg békülékeny hangot a sajtóval szemben.
Szerencsére a sajtóval lehet beszélni. Fejlődőképes.
Emlékezzünk csak vissza, milyen baklövést követett el a televízió az első szabad választáskor. Pártatlanságát azzal mutatta ki, hogy roppant módon elkeseredett azon, hogy azok nyertek, akik nyertek. Ráadásul a kormány beiktatásakor inkább a nemzet életére nagyobb hatást gyakorló labdarúgómérkőzésre kapcsoltak át.
A kormány is ekkor követte el első baklövését. Nem örült annak, hogy nem örült neki a sajtó. Megsértődött, amiért megsértették. Ezzel vérig sértette a sajtót.
Szerencsére már kifelé megyünk ebből az állapotból. Nem a kormány, a sajtó okult a történtekből. Már tud őszintén lelkesedni a választási eredményen, a tévé rajongva ad tudósítást a beiktatásról. A riporter hangján legutóbb szinte hallani lehetett, hogy könnybelábad a szeme a boldogságtól, amikor ecsetelte, hogy a hosszú és nehéz időszak után végre felvirrad a szabadság napja; hogy 12 sanyarú év után nincs messze a Kánaán.
A 12 év nem sajtóhiba, nem a 42-est tévesztette el a nyomda ördöge. Az amerikai választásokról volt szó, a 12 éves republikánus uralomról, melyet most a demokrata kormányzás vált fel. Clinton beiktatásakor hullottak az örömkönnyek...
Igen, a tévések már megtanulták, nem illik az ünnepi eseményt elbagatellizálni, a beiktatás helyett focira kapcsolni.
Lám, mégsem olyan rossz a helyzet. Minden ellenkező híreszteléssel szemben *nem* vált valóra a gonosz Mirigy átka (hogy a Csongor és Tündénél maradjunk):

„Mindenik falat haraggá
Forrjon össze bennetek:
A gyűlölség ostorozzon,
Egymás ellen felhuszítson:
Marakodva vesszetek."

Szeretném hinni, hogy igazam van...

HADIOLDAL

FEGYVERBE!!!

Volt osztálytársam, a galamblelkű Bólé Béla panaszolta a presszóban:

– Képzeld, a Belügybe kell mennem fegyverviselési engedélyt kérni.

– Minek az neked? – kérdeztem.

– Sajnos a munkakörömhöz szükséges.

– Mi vagy te, erdőkerülő vagy kommandós?

– Sokkal rosszabb, újságíró vagyok, a Hírharsona munkatársa. Veszélyeztetett munkakörben dolgozom.

– Attól félsz, hogy felrobban a golyóstollad, vagy a szövegszerkesztő géped?

– Nem csak lelőnek, mint a Pesti Riport munkatársát, de az is lehet, hogy felrobbantanak.

– Miért?

– Azt nem lehet tudni. Mérgesedik a helyzet, állandóan névtelen levelekkel és telefonokkal fenyegetnek. Van amikor csak lecigányoznak, de előfordul, hogy le is fasisztáznak, attól függően, hogy mikor melyik lapba milyen cikket írok. Ezért kell nekem fegyverviselési engedély.

– Tudsz te egyáltalán lőni?

– Revolverrel még nem, de majd megtanulok. Rebesgetik, hogy a Sajtószakszervezet rövidesen fegyveres kiképzést tart majd a tagjainak, és az újságíróknak a csípőből való tüzelés olyan technikai minimum lesz, mint a szövegszerkesztés.

– Mit szólnak ehhez az érdekképviseletek?

– Attól függ, hogy mennyi a pénzük. A szegény Újságíró Közösség állítólag csak boxert és páncélsisakot tud adni, de az Újságíró Szövetségtől lehet, hogy ismétlőfegyvert is kapunk. És természetesen fizetik az életbiztosításunkat is.

– Mit tesz a szakszervezet?

– Most harcol, hogy a szerkesztőségek védőöltözetként páncélmellényt adjanak, két évi kihordási időre, és riporterkocsiként leselejtezett tankokat kapjunk majd. Ha elmegyünk egy sajtófogadásra a sok tank láttán azt hiszik, hogy visszajöttek az oroszok.

– Tankot tudsz vezetni?

– A katonaságnál még tudtam, sőt a gépfegyverrel is jól bántam, de az már régen volt.

– Kézigránátot csak tudsz dobni?

– Remélem, elvégre egy kis színes anyag megírásához nem kérhetek páncéltörő ágyút vagy zuhanóbombázót.

– És ejtőernyőt?

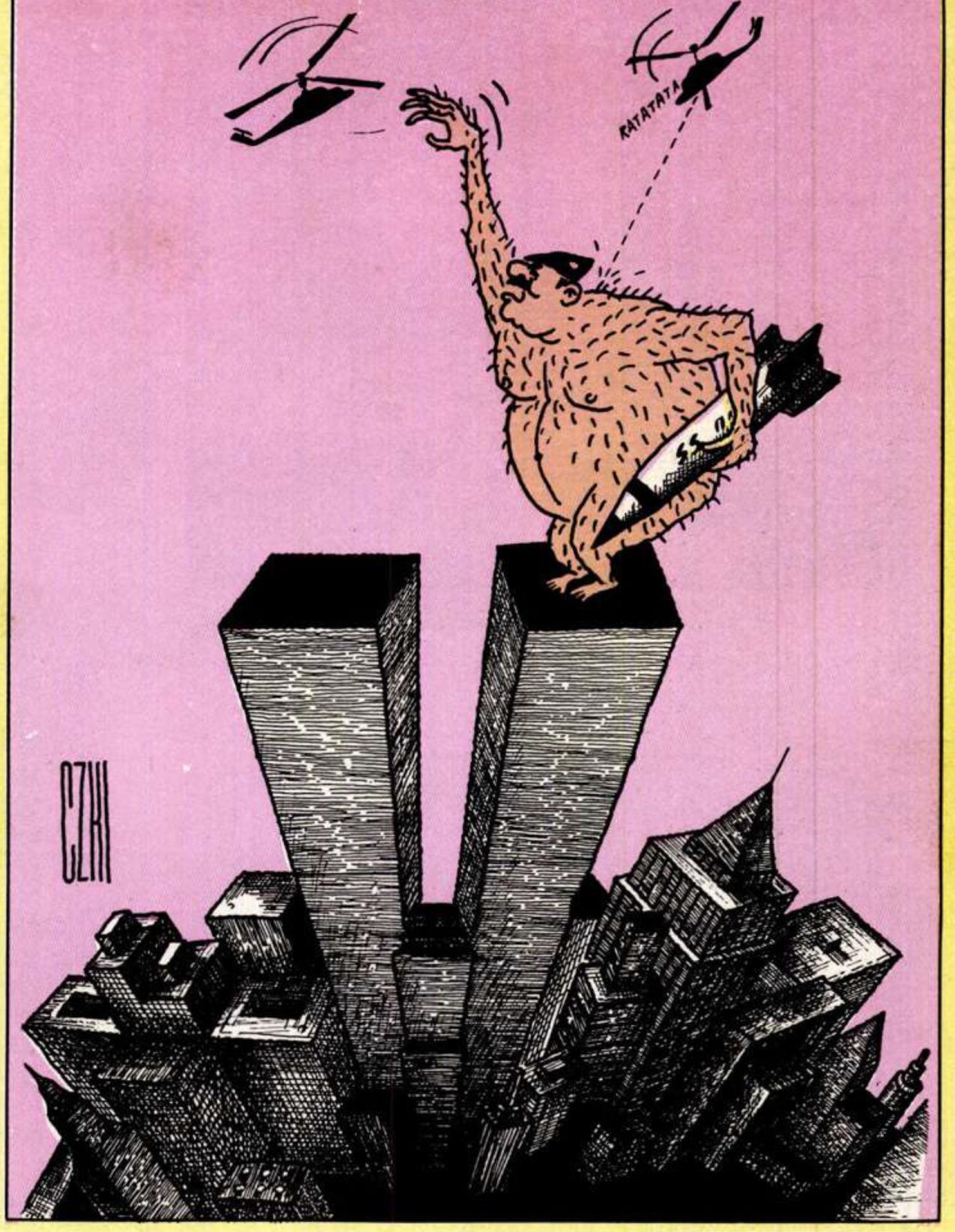
– Látod, az ejtőernyőre még szükségem lehet, ha egyszer félelmemben abbahagyom az újságírást és leernyőzöm egy másik állásba.

– Mire gondolsz?

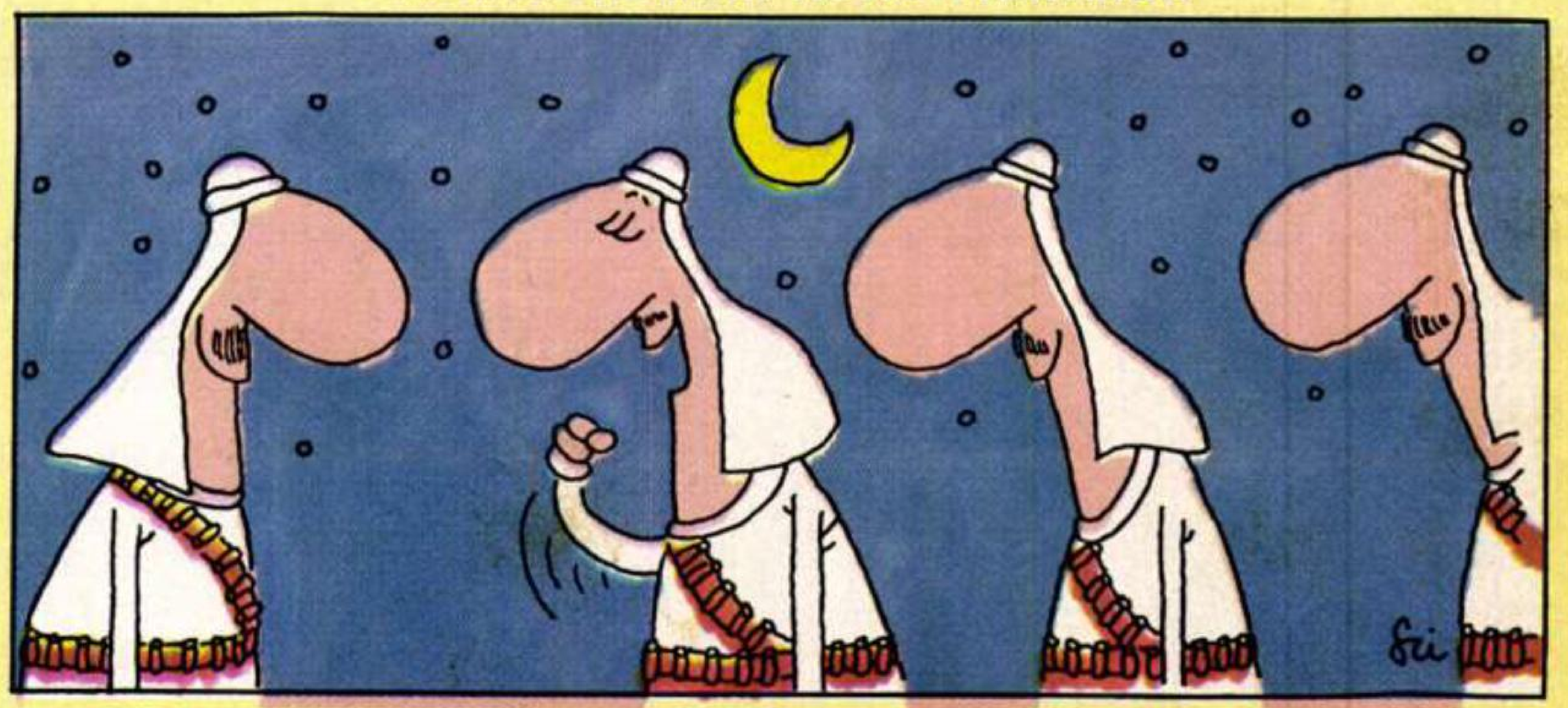
– Egy jól fizető egyéb munkakörre. Elmegyek egy vagyonbiztosítóhoz testőrnek vagy egy bárba kidobóembernek.

MIKLÓSI OTTÓ

KING-KONG

VALAHOL AZ IRAK–KUVAITI HATÁRON

– Jól van, Abdul! A hifitornyodért és a porszívódért még átugrunk!!!

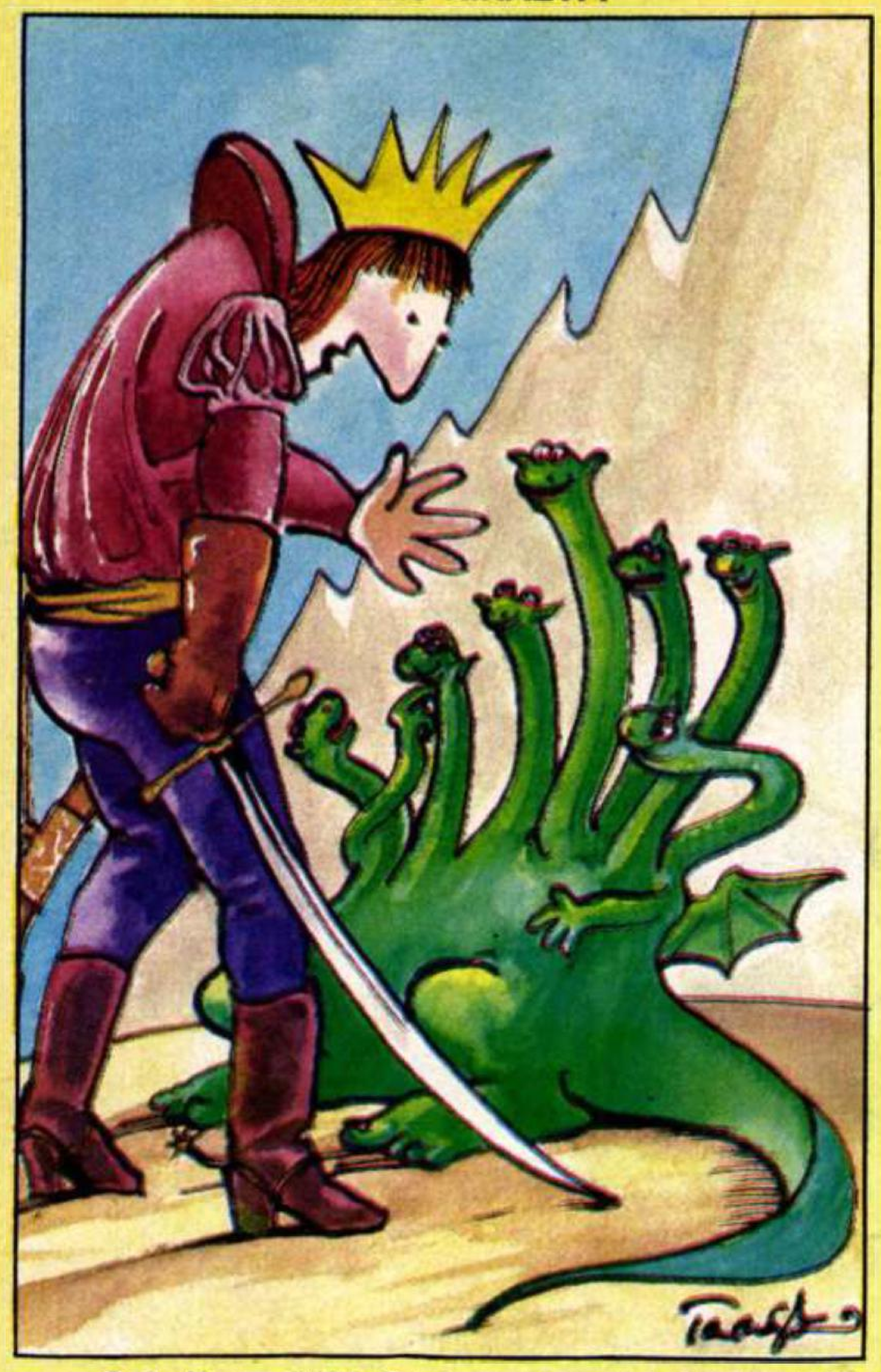
CSOMAG SZADDÁM HUSZEIN RÉSZÉRE

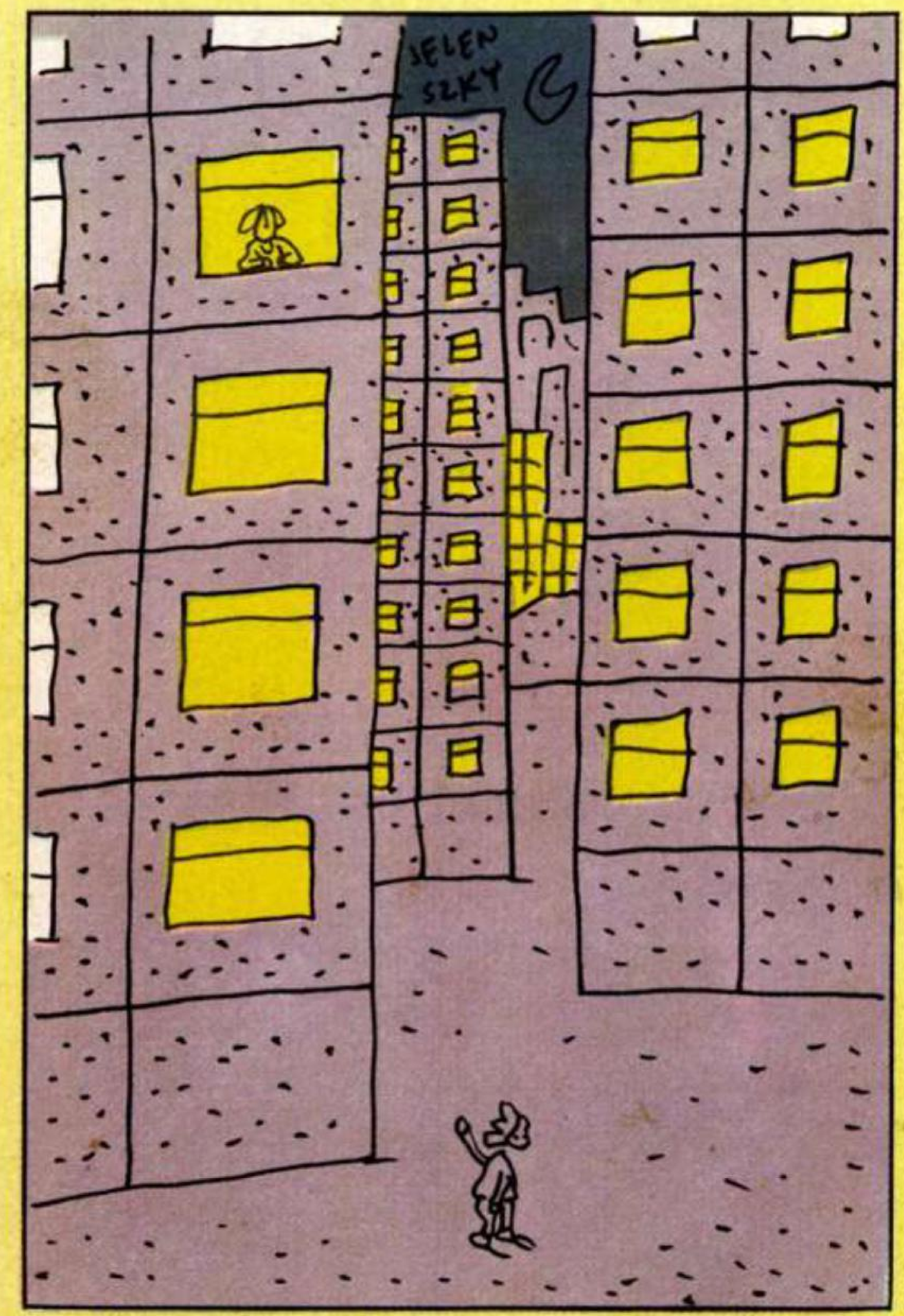

BÜNTETŐAKCIÓ

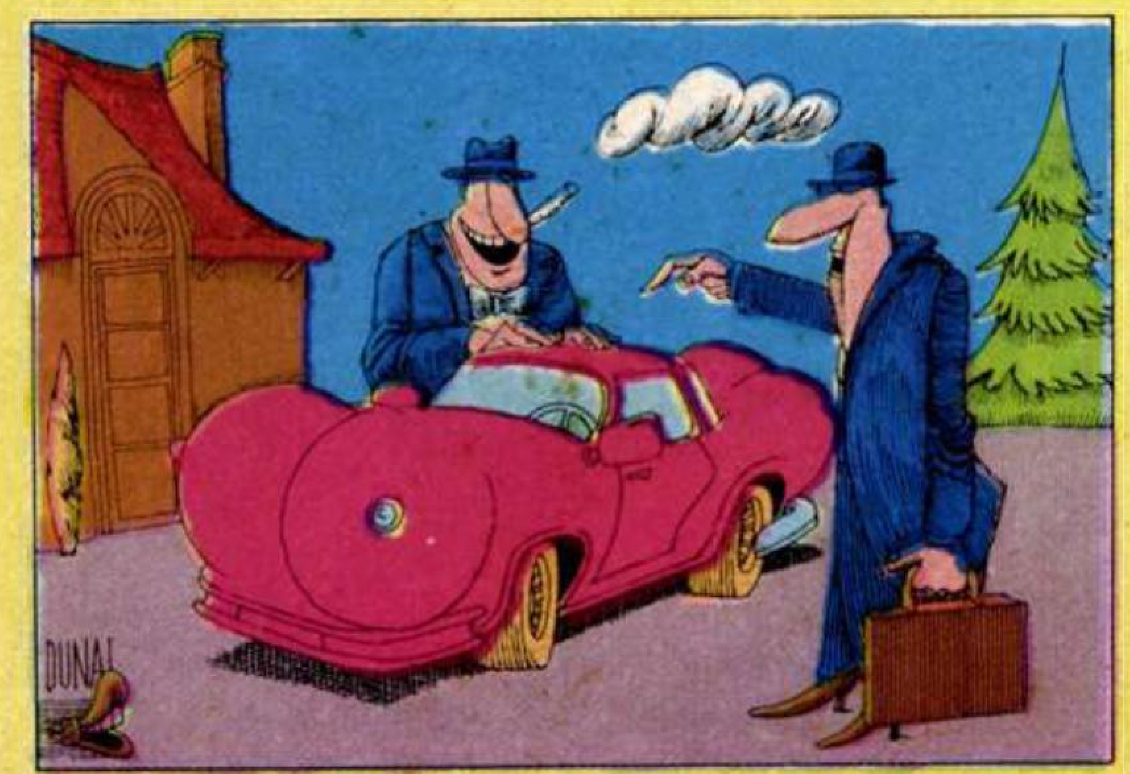
LIBERÁLIS KIRÁLYFI

– Sajnálom, fiúk! Csak egyénenként garantálhatom a jogaitokat!

– Nem érted, Júlia, én vagyok az Rómeó! Megint nem jó a kaputelefon!

– És ebbe az autóba vagy szerelmes?

SZILÁGYI GYÖRGY:

NINCS MESE!

Minden mese megváltozott,
akár Bős–Nagymaros tája,
szegénylegény vándorbotját
gazdag asszony szponzorálja!

Hamupipőke is kamu,
Csipkerózsika meg dettó,
jövedelmük kurván durván:
havi kétszázerer – nettó!

A Vasorrú Bába: kofa!,
a piacon árul halat,
Aladdin a csodalámpát
dörzsöli egy nimfa alatt...

Kimérte egy hentesmester
öreg néne őzikéjét,
a bőréből csináltatta
barátnője bőrzekéjét!

Hófehérke hét törpéje
a bányának búcsút intett,
mert hiába ágaskodtak,
nem érték el a bérszintet...

Tudor, Vidor, Szende, Szundi,
megalakított egy céget,
négyen képviselik benne
most a törpe kisebbséget...

Módos lányt vett feleségül
az örökké náthás Hapci,
útban van a klapec is már,
a pinduri Hapci-klapci!

Gondok gyötrik viszont Morgót,
magot árul (napraforgót),
képviselő lett a Kuka,
ott is hallgat, mint a csuka...

Hófehérke sem fehér már,
most egy pornófilmben játszik,
bámulatos tehetsége
a film alatt végig látszik...

Az APEH-nél falon lóg egy
lenyűgöző fényképtabló,
rajta az új munkatársak:
Ali Baba s negyven rabló...

Nagymenő lett Borsszem Jankó,
értéktőzsdén ő a dzsóker,
a zsebébe dől a bankó,
maxi haszon – mini bróker!

Hüvelyk Matyi nőket futtat,
nála aztán nincsen bratyi,
a neve is megváltozott,
úgy hívják, hogy Hüvely Matyi!

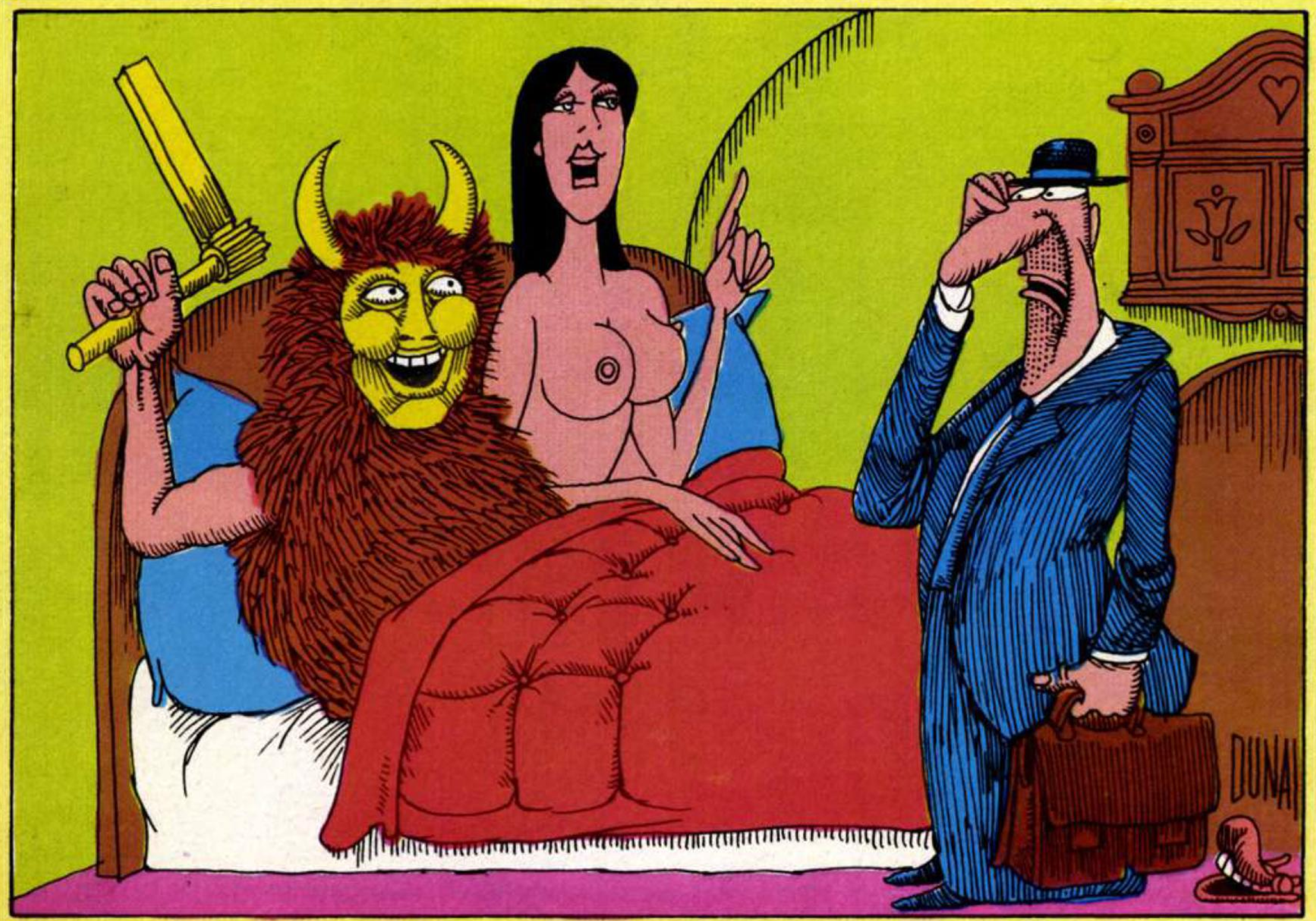
Kacor király, Csizmás kandúr,
magánbankban magánpandúr,
nyomoz, figyel, informál is,
mert a közrend infernális!

A daliás János vitéz
nem terelgeti már nyáját,
valutáért bérbe adta
szépen szóló furulyáját...

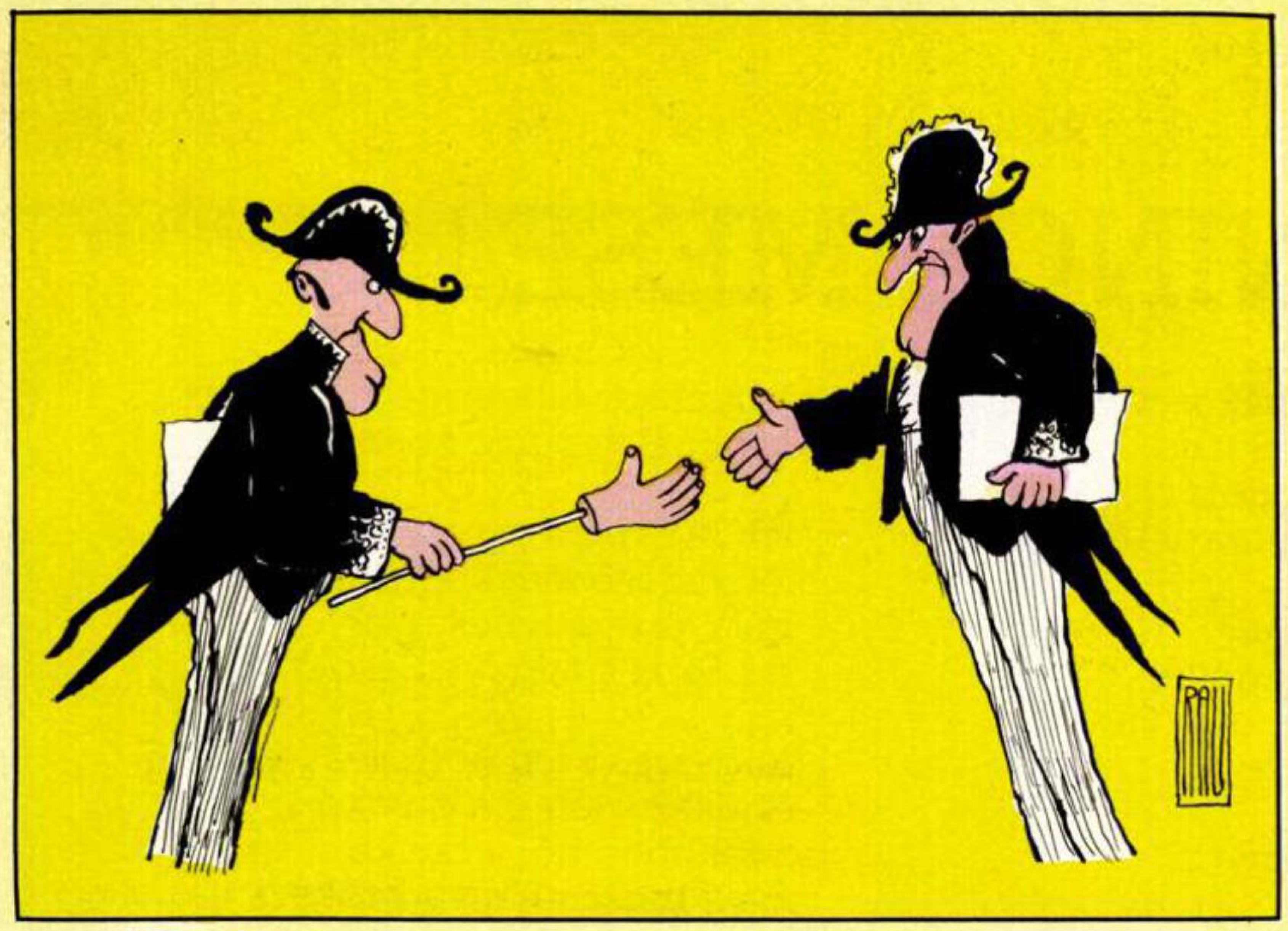
A hétfejű sárkány ma már
kizárólag vizet okád,
hozzáértők szerint ezért
nem lesz nálunk már több blokád...

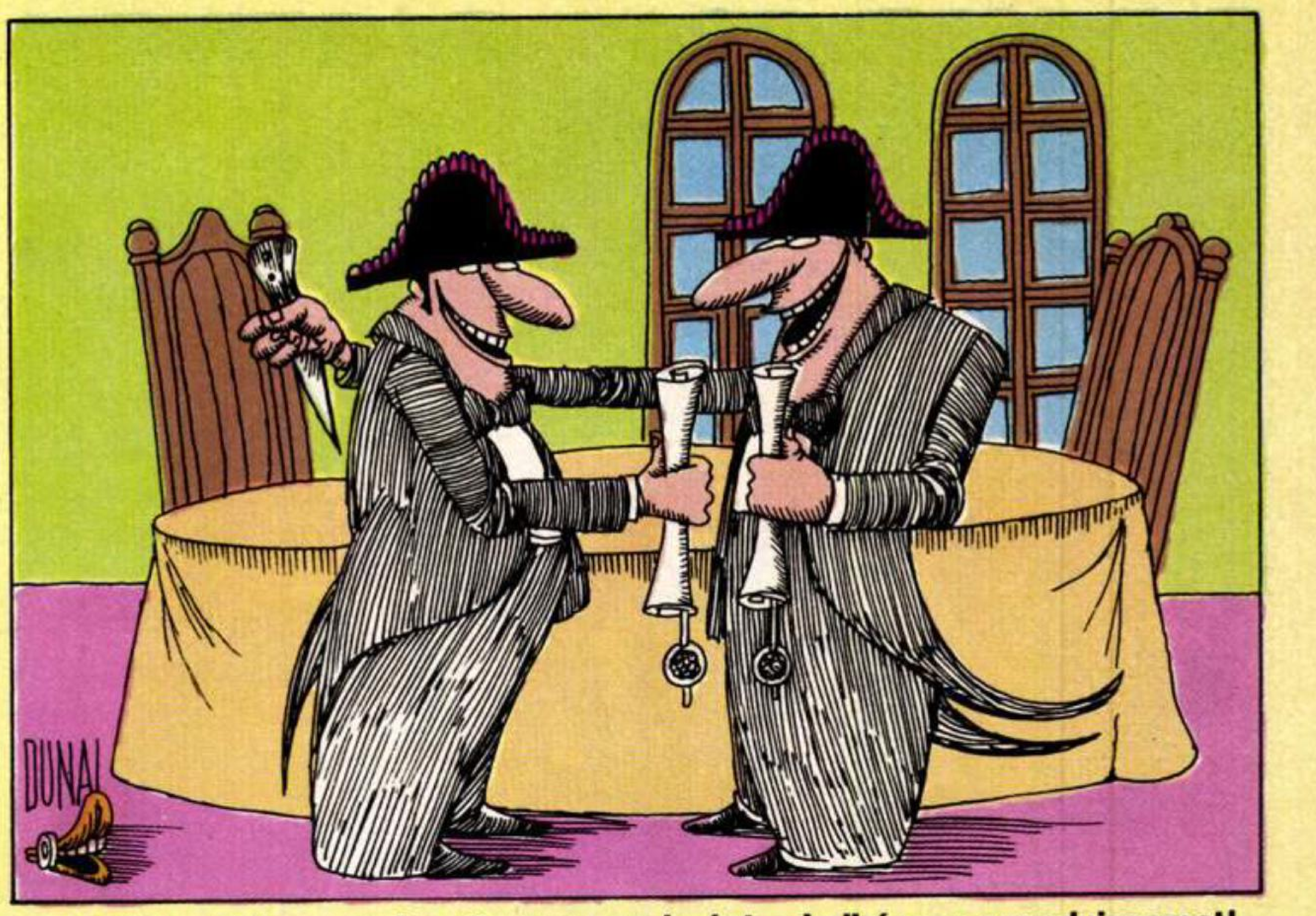
Óriási bőrbendője
pattanásig vízzel teli,
és akire megharagszik,
egyszerűen levizeli...

Mondhatnám még, de nem mondom,
belefáradt már a gége,
az biztos, hogy nincs mese, mert
EGY SZÓNAK MA SZÁZ A VÉGE!...

– Mit bámulsz, Lajos? Nem láttál még busót?

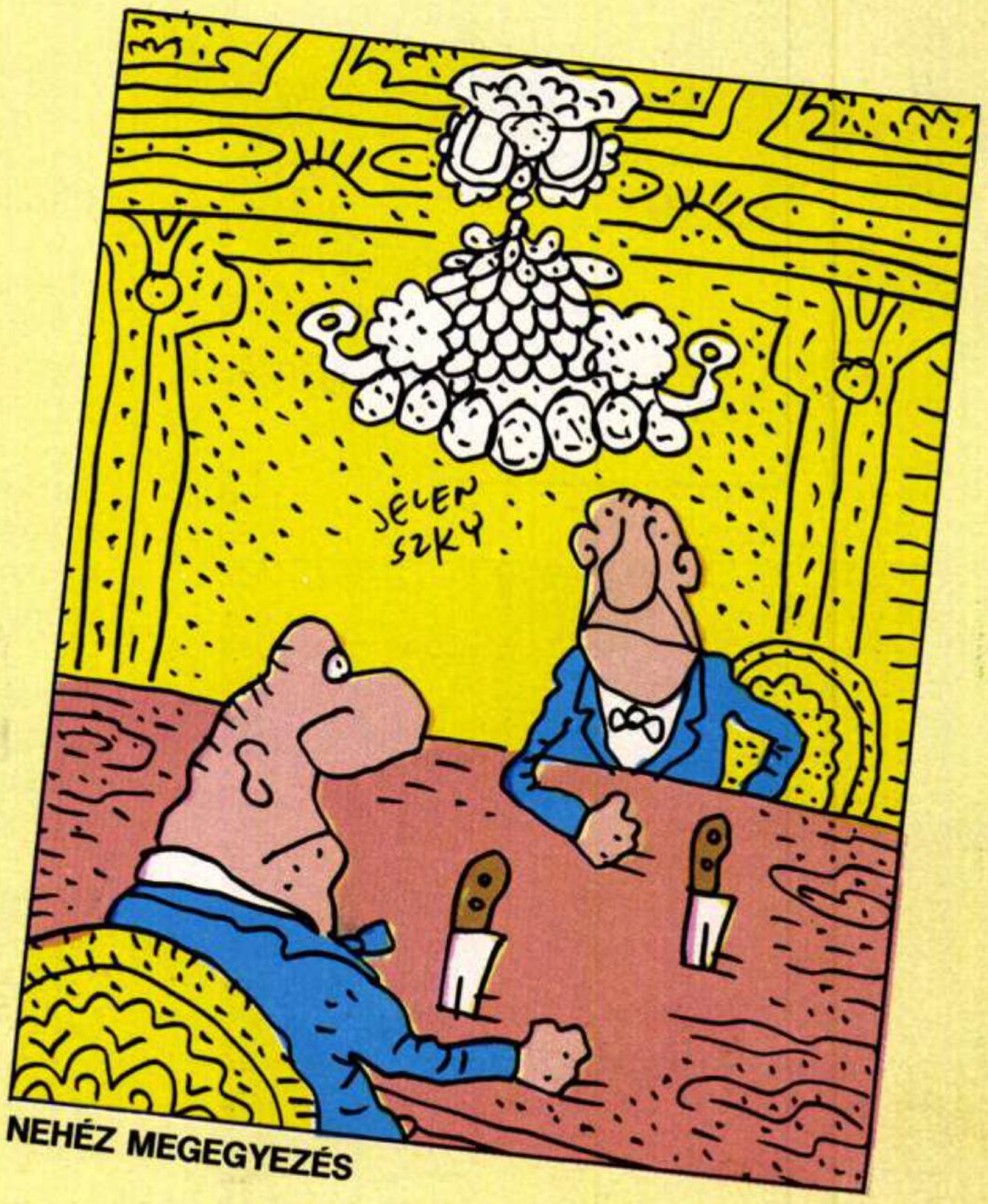

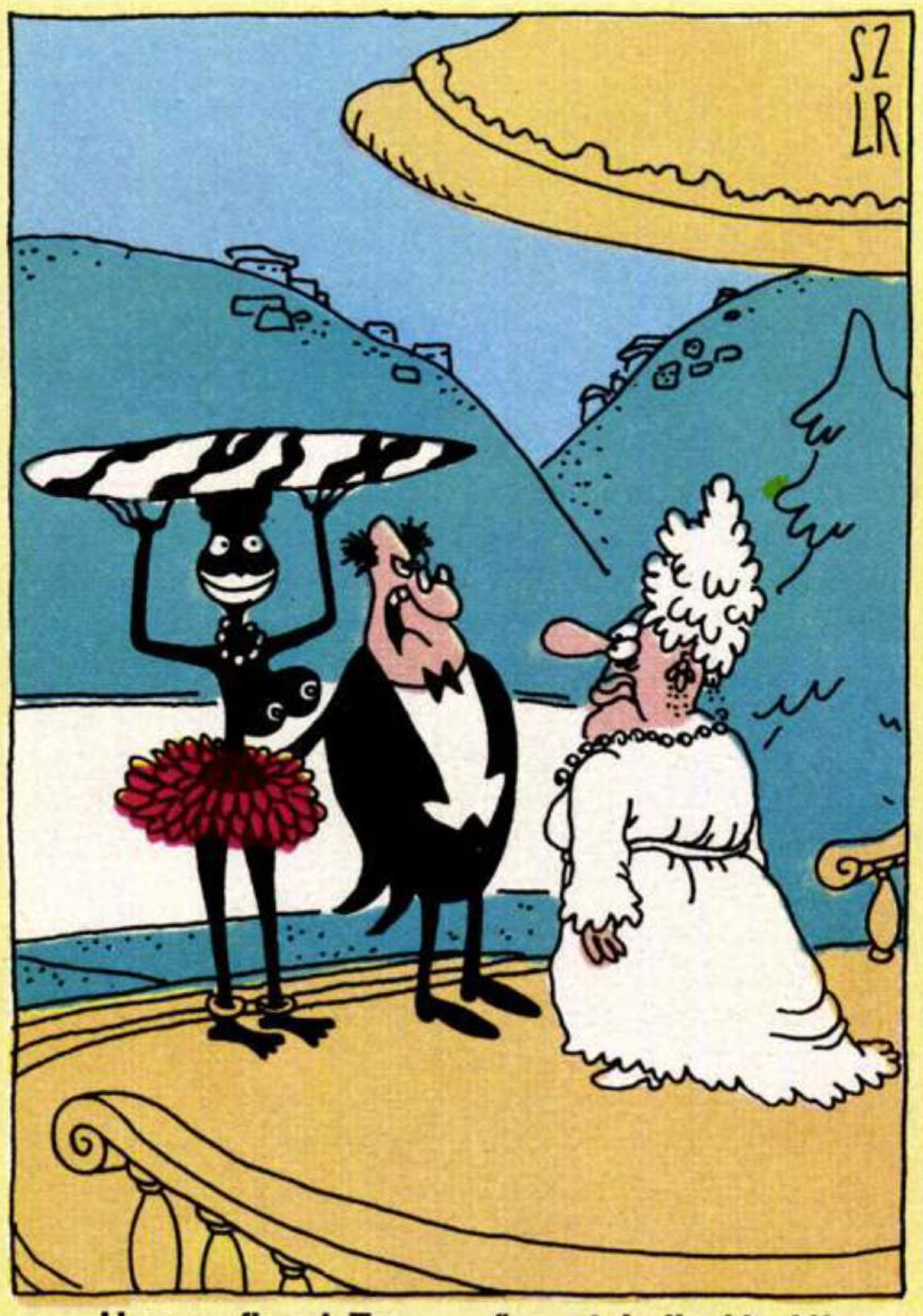
– Ha jól emlékszem, ön ette meg az imént a kolbászos szendvicsemet!

DIPLOMÁCIA

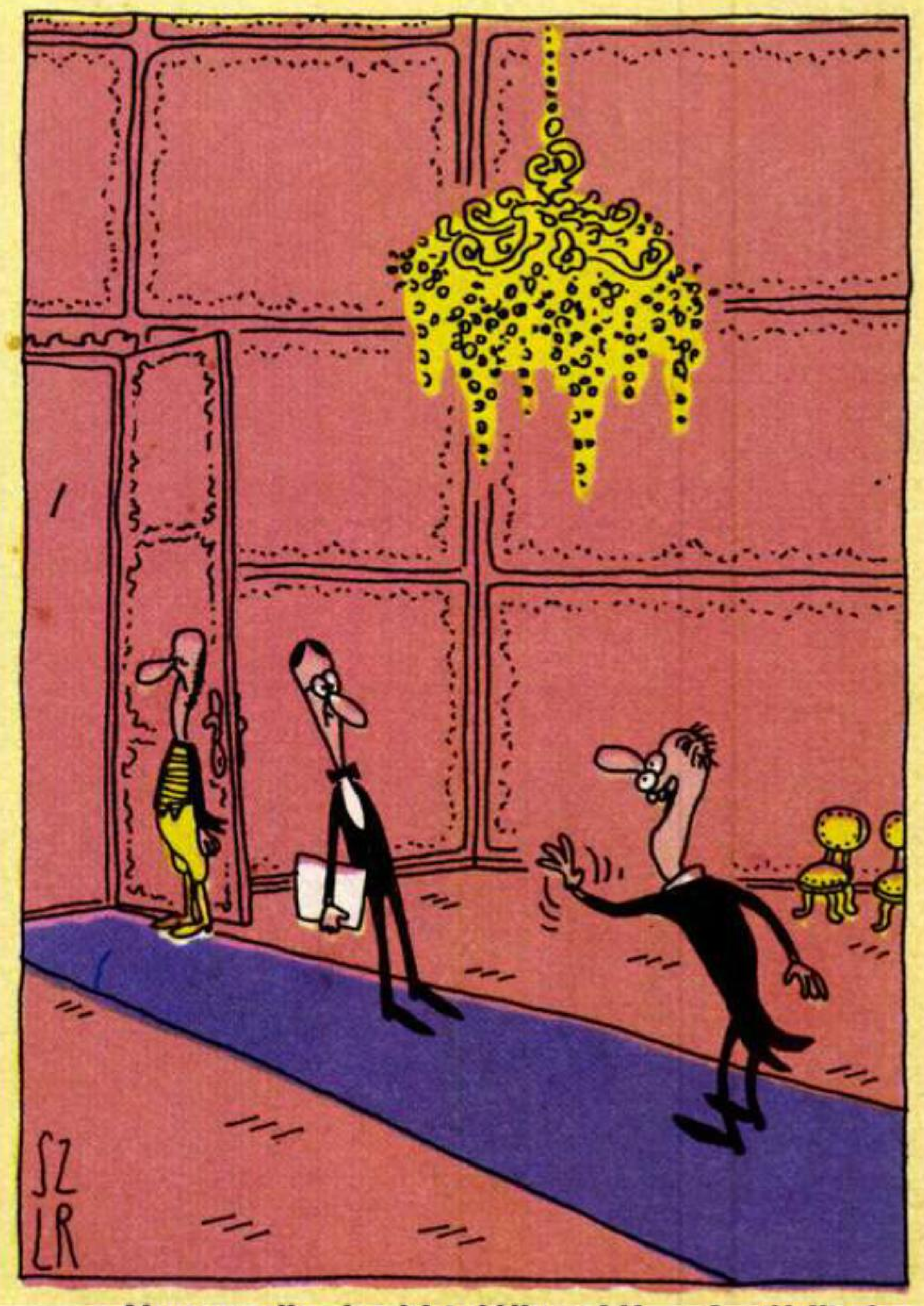
NEHÉZ MEGEGYEZÉS

– Ugyan, fiam! Egyszerű protokoll ajándék... Bezzeg az új-zélandiak nercbundájánál egy rossz szavad nem volt!...

– Hát így állunk, excellenciás uram?!... Ez az ízetlen, túlsütött borjúszegy Montaineaux módra számomra felér egy hadüzenettel!!!

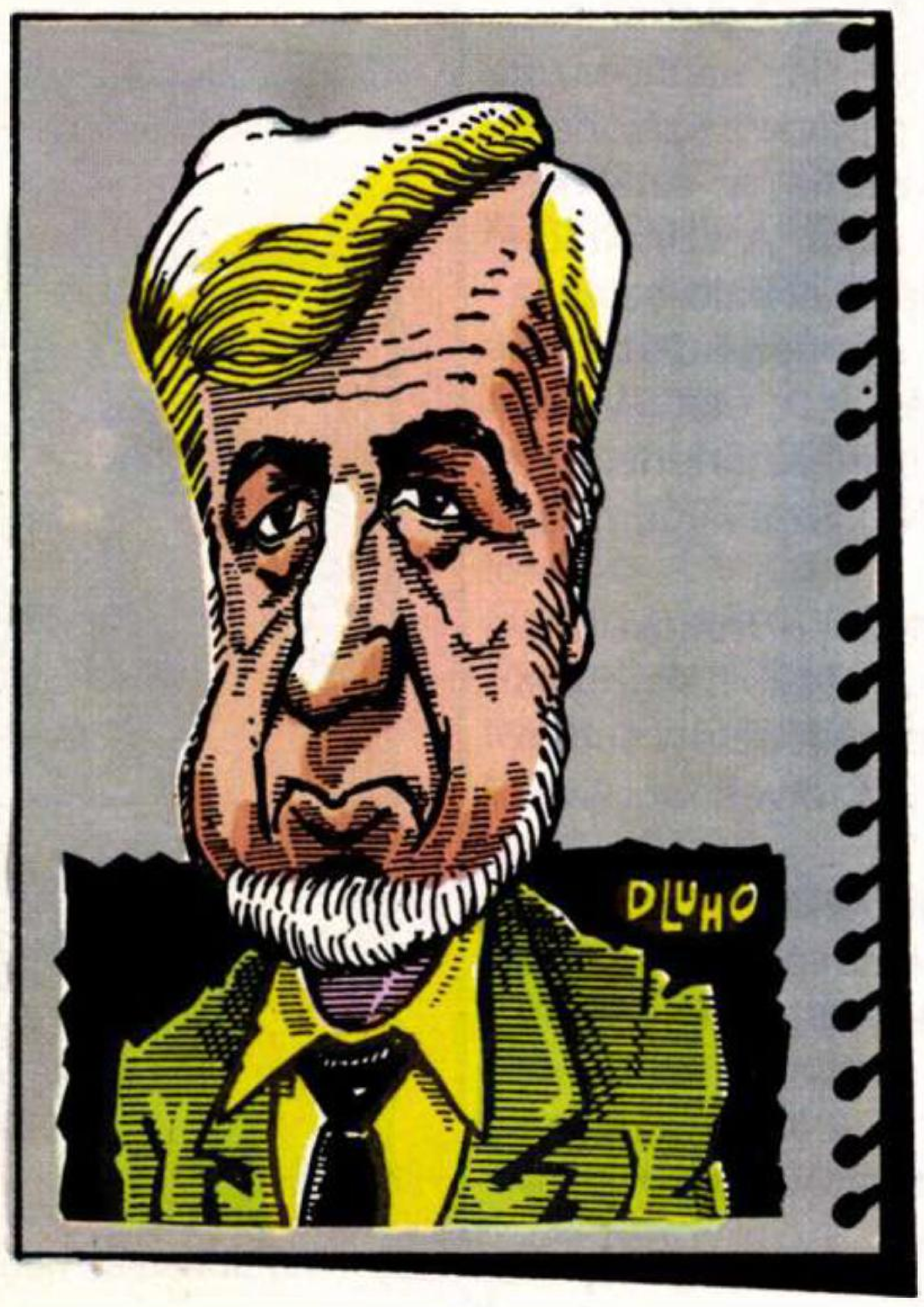
– Ne mondja, hadd találjam ki!... Az új litván nagykövet? A szlovák? A szlovén? Ukrán? Belorusz? Macedón? Moldován?...

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

JESZENSZKY GÉZA

külügyminiszterrel

A mikor Jeszenszky Géza hellyel kínál minket dolgozószobájában, meglehetősen mélyre huppanunk. Az alacsony dohányzóasztal melletti jellegtelen, sablonos ülőgarnitúrát korántsem a magas termetű miniszter méreteihez „szabták".

– Nem hódoltam be annak a nem túl rokonszenves szokásnak, hogy ha valahova új főnök érkezik, első dolga kicseréltetni a teljes berendezést. Ezek a bútorok elődeimtől maradtak: Horn Gyulától, Várkonyi Pétertől és Puja Frigyestől, úgy tudom, hogy az utóbbi választotta ezt a „koloniál stílust", talán annak jegyében, hogy akkoriban mi is egy birodalom gyarmata voltunk. Róluk sok mindent mesélnek itt a külügyben, de azt nem, hogy választékos ízlésű és modorú úriemberek benyomását keltették volna.

– Tehát a szobában semmi nem változott?

– Dehogynem. Mindenekelőtt a szellem. Ennek jelképeként pedig idekerült a falra Benczúr Gyula festménye, mely Andrássy Gyulát ábrázolja. A Nemzeti Múzeum raktárában porosodott. Restauráltattuk és kölcsönkértük. És van egy másik új „berendezési tárgyunk": egy számítógép.

– Ezek szerint ha elődje belépne a szobába, azért otthonosan mozogna.

– Ez meg is történt. Néhány hónapja lettem miniszter, amikor egy többpárti egyeztetés okán itt járt Horn Gyula. Érdeklődéssel nézett körül, hogy mi változott. Nem sokkal később láttam vele a televízióban egy, az irodájában készült beszélgetést. És mi állt az íróasztalán? Egy számítógép... Nem akart lemaradni...

– Nem vezettünk erről statisztikát, de aligha tévedünk, ha azt állítjuk, az Antall-kormány miniszterei közül önt támadták a leggyakrabban, önt szólították fel a legtöbbször lemondásra. Ennek ellenére, amikor a parlament a kormány kétéves munkáját értékelte, a Külügyminisztérium kapta a legjobb bizonyítványt.

– Ez már összecseng a Ludas Matyi rovatcímével: „Humor és politika".

– Lehet, hogy ha ön rosszabbul végzi a munkáját, kevesebb támadást kap?

– Ezt nem tőlem kellene megkérdezni, de már mások is hangot adtak ilyen feltételezésnek.

– Hallottunk egy hírt, amelyet ha ön megerősít, szeretnénk, ha a Ludas Matyi kürtölhetné világgá.

– Mi lenne az?

– JESZENSZKY GÉZA LEMONDOTT!

– Miről?

– Ötszázmillió forintról.

– A HÍR IGAZ! Minden évben igyekszünk megtakarítani a költségvetésnek néhány száz-millió forintot. Legutóbb valóban ennyiről mondtam le.

– Volt alkalmam megfordulni néhány követségünkön. Egyik fényűzőbb volt, mint a másik. Amikor szóvá tettem egy hajdani nagykövet barátomnak, hogy szerintem egy kicsi, szegény országnak fölösleges az efféle költekezés, ő azzal torkollt le, hogy épp ellenkezőleg: a kis országoknak kell a legpompásabb követségekkel „villogniuk". A gazdag Amerika már megengedheti magának a puritánságot. Meddig van még szükségünk arra, hogy a világ fővárosaiban a miénk legyen a legszebb nagykövetség?

– Nem lehet általánosítani. Óriási különbségek vannak a magyar nagykövetségek stílusa, színvonala között. Valóban van egy-két remek kis palotánk, de ezeket még a régmúlt időkből örököltük. Néhol még a Monarchiából maradt fenn nemcsak az épület, de a berendezés is. Sok múlott a nagyköveteken is, akinek volt kellő tekintélye, kapcsolata, összeszedett magának mindent, úgy cserélgette a berendezést, mint más a fehérneműjét. Sajnos sok kárt is tett némelyikük. Például a gyönyörű, késő barokk bécsi palotánkba modern ajtókat vágtak. Sőt – ezt már pletykaként hallottam – az egyik nagykövet „elvtársnak" nem tetszett a fehér zongora, átfestette feketére. Utódja feleségének szerencsére jó ízlése volt, így ő restauráltatta az értékes, régi hangszert. Egy szó mint száz: van ilyen nagykövetségünk – és van olyan. Fényűzőbb és szerényebb, jó stílusú és ízléstelen. Ebben is jó irányú változások indultak el. Ahogy súlyt fektetünk az emberek megjelenésére, ugyanúgy igyekszünk a missziók berendezését, külsejét is rendbehozni. Ebben nagy szerepet játszik a diplomata feleségek jó ízlése is. A diplomáciában a feleségeknek amúgy is nagy szerepük van. Amíg a diplomaták tárgyalnak, a hitvesek csevegnek – s ezekből a csevegésekből gyakran többet tudnak meg országunkról, mint a tárgyaláso-kon.

– Önt legutóbb azért támadták, mert isztambuli utazásakor itthon felejtette az útlevelét.

– Ez legyen a legnagyobb hiba, amit elkövetek! Küldöttség élén utaztam, ilyenkor az útlevelek mindig az egyik munkatársamnál vannak. Természetesen semmi gondot nem okozott a hiánya. Egy tárgyalásra érkező külügyminisztertől nem is szokták elkérni az útlevelet. De nem vagyok híve annak, hogy a miniszter privilegizált helyzetben legyen – inkább szeretném megérni a kort, amikor minden tisztességes ember útlevél nélkül járkálhat a nagyvilágban.

– Mindnyájan abban reménykedünk, hogy „spiritualizálódnak" a határok. Nyugaton ez is történik. A mi tájainkon ugyanakkor egyre több a határ. Legújabban ott húztak határt, ahol azt Trianon törölte el: Csehország és Szlovákia között. Hajdan ott a történelmi Magyarország és az Ausztriához csatolt Cseh–Morva királyság határa húzódott.

– Ez az, amivel egy külügyminiszter nem tréfálkozhat. 1990-ben hivatalos látogatáson voltam Csehszlovákiában. Prágai sajtóértekezletemen megkérdezték, hogy Magyarország tiszteletben tartja-e a trianoni békeszerződést. „Nem – válaszoltam – Magyarország nem Trianont, hanem az 1947-es párizsi békeszerződést tartja érvényesnek." Egy pillanatra megdöbbentek, aztán derülten vették tudomásul, igazam van. Mégis több szlovák lap azt írta, a magyar külügyminiszter Prágában kijelentette, hogy már nem tekinti érvényesnek a trianoni békeszerződést. Jó példa ez egyes újságírók felelőtlenségére. Pedig aki ismeri a történelmet, tudja, az ún. oroszvári háromszög, mely Trianon után magyar maradt, 1947-ben került Csehszlovákiához, tehát ha az 1920-as békeszerződést tartanánk érvényesnek, ezzel három falut visszakövetelnénk.

– Hogyan viseli el a támadásokat?

– Igyekszem humorral fogadni. Családom már kevésbé derűsen fogja fel. Különösen édesanyám, aki mindig csak jót és szépet hallott a fiáról...

– Ismert emberek, ha nem akarják, hogy felismerjék őket, álruhát öltenek, álszakállt ragasztanak. Önnek éppen a szakálla a „különös ismertetőjele". Tudjuk, kedvenc sportja a sízés. Ha a Tátrába megy pihenni, megborotválkozik?

– Először is a Börzsöny a kedvenc helyem. Másodszor: jártam már miniszterségem idején is Szlovákiában sízni. Egyáltalán nem zavart, ha néhányan felismertek.

– Amikor a Börzsönybe megy, a pálya szélén nyilván sok ellenzéki figyeli sízését.

– Miből gondolja?

– Örömük telhet benne, hogy látják önt lecsúszni, vagy pláne: bukni...

– Különös módon én ott csak kormánypártiakkal találkoztam. De egyszer egy diplomata síversenyen feltűnően sok fotós jött a sajtótól. Hiába várták a bukásomat...

– Búcsúzóul kérünk öntől egy vidám külügyi történetet.

– Szívesen. Itt hallottam a házban, nem tudom, mennyire hiteles. Hajdanában előfordult, hogy valakiből azért lett nagykövet, mert még elvtársai is azt szerették volna, ha minél távolabb van az országtól. Egy ilyen botcsinálta diplomatánk megérkezett állomáshelyére, egy skandináv országba. Átadta megbízólevelét, utána audenciára volt hivatalos a királyhoz. A protokollfőnök udvariasan megkérdezte: „Milyen nyelven kíván tárgyalni Őfelségével, mert ő sajnos járatlan a magyar nyelvben?" – „Ó, nem tesz semmit – felelte a nagykövet –, én tudok egy kicsit szlovákul..."

Szerencsére ma ilyen eset nem fordulhat elő. És nem azért, mert már nincs király, aki ne tudna magyarul...

ANGYAL JÁNOS:

MASZKOK ÉS SZEREPEK

A minap, egy farsangi bálon ismét eszembe jutott a nagy színész, aki egész életében parádés szerepeket játszott, állandóan változtatva maszkjait.

Valamikor a harmincas években magát Kossuth Lajost kellett megszemélyesítenie, s úgy átélte szerepét, hogy a magánéletében a barátainak is szüntelenül a hazafiasságról szónokolt, továbbá folyton azt emlegette, hogy elfogyott a regimentje. Vidéki vendégszereplései során felkereste a Kossuth-szobrokat, s azok talapzatáról rendre szózatot intézett a járókelőkhöz. Reggelenként borotválkozás közben Kossuth-nótákat dúdolt, később viszont Kossuth-szakállt növesztett.

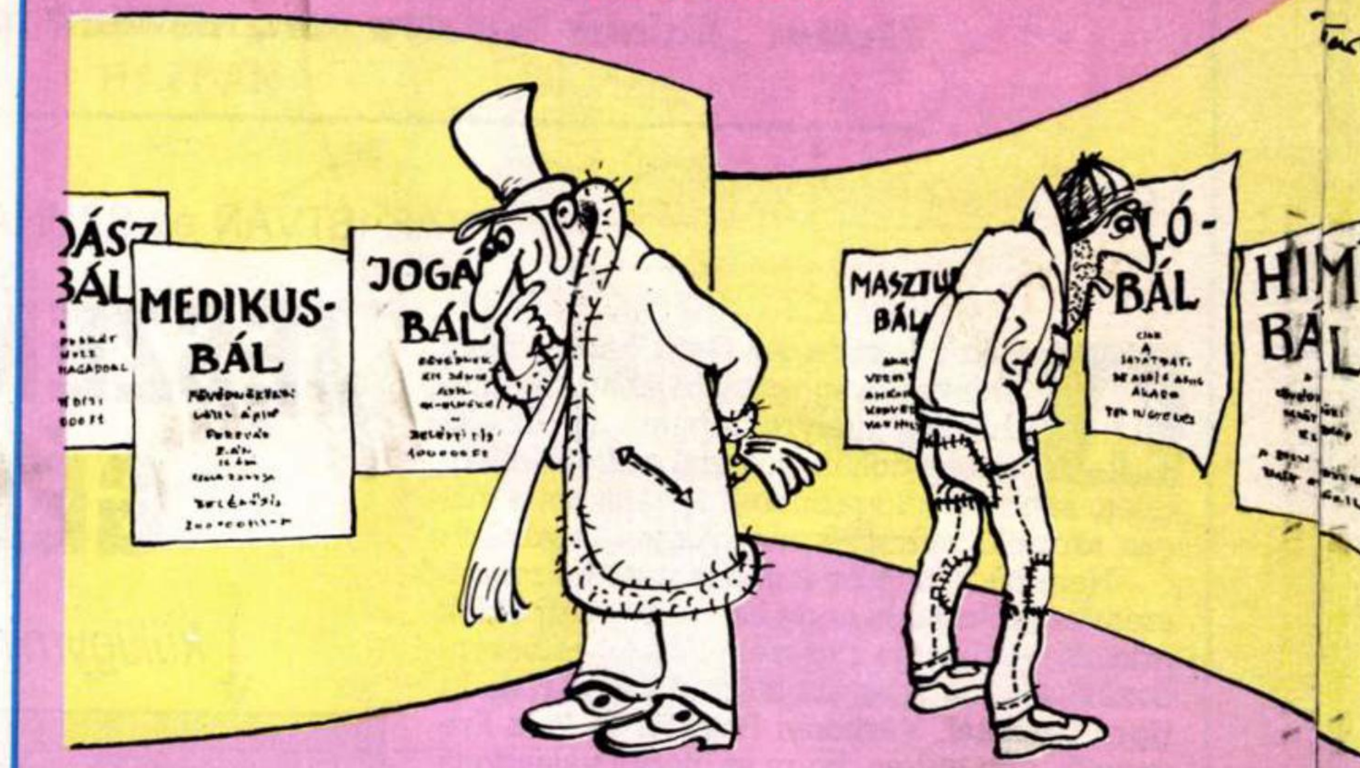
Amit aztán 1948-ban a bajusz kivételével levágatott, mert újabb nagy szerepet kapott: Sztálint kellett megformálnia. Döbbenetesen azonosult evvel a szerepével is, naphosszat sétált a Sztálin úton – a mai Andrássy úton – pipával a szájában, tábornoki egyenruhában. Otthonában bevezette a sztálinizmust, családját időnként a fáspincébe internálta. A színpadon csak oroszul szólalt meg, szavait a Kun Bélát alakító színész fordította. A nagy színész kérvényezte a személyikultuszminisztériumban ismételt anyakönyveztetését: szeretett volna Sztálin József néven bevonulni a térség színháztörténetébe. Erre azonban már nem kerülhetett sor: előbb Sztálintól, majd a szereptől is el kellett búcsúznia.

A nagy színész következő karakterszerepében Rákosi Mátyással azonosulhatott. Leborotváltatta maradék haját, ám minden előadás előtt rettegett, nehogy kiderüljön: ő csupán műbőrfejű. Szerencséjére még idejében jött ötvenhat – és ugrott ez a szerep is!

Később eljátszott még vagy tucatnyi szerepet, aczélos hittel – a nép igaz gyermekeit és baloldali elhajlókat, ortodox moszkovitát és pergőnyelvű reformkommunistát, ám lassan elfogytak *alóla* a szerepek.

Pedig a farsang az idén is eljött, s lám, a nagy színész kénytelen a saját maszkját viselni. Orcája szomorú, nem vidítja fel immár a vidám farsangi forgatag.

BÁLOK ÉVADJA

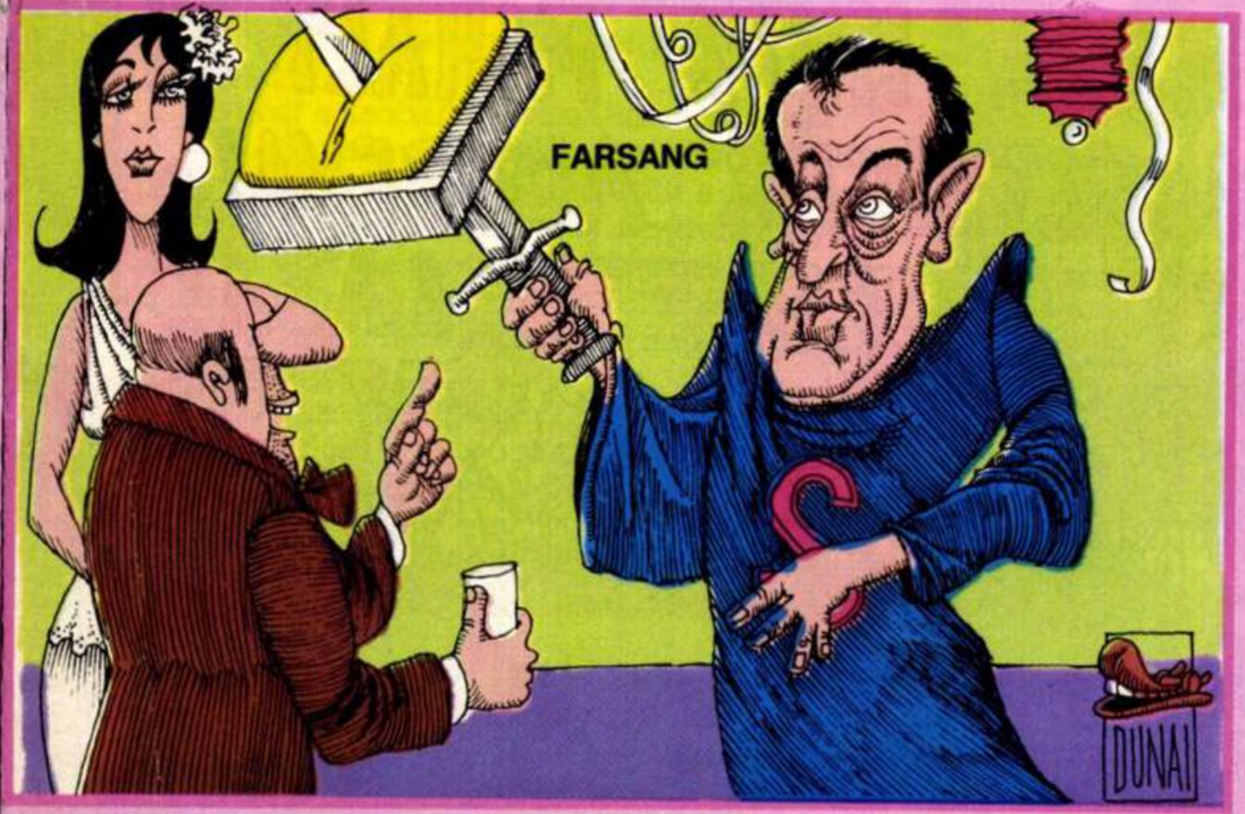

– Csak az zavar, hogy az idén annyian öltöztek demokratának!

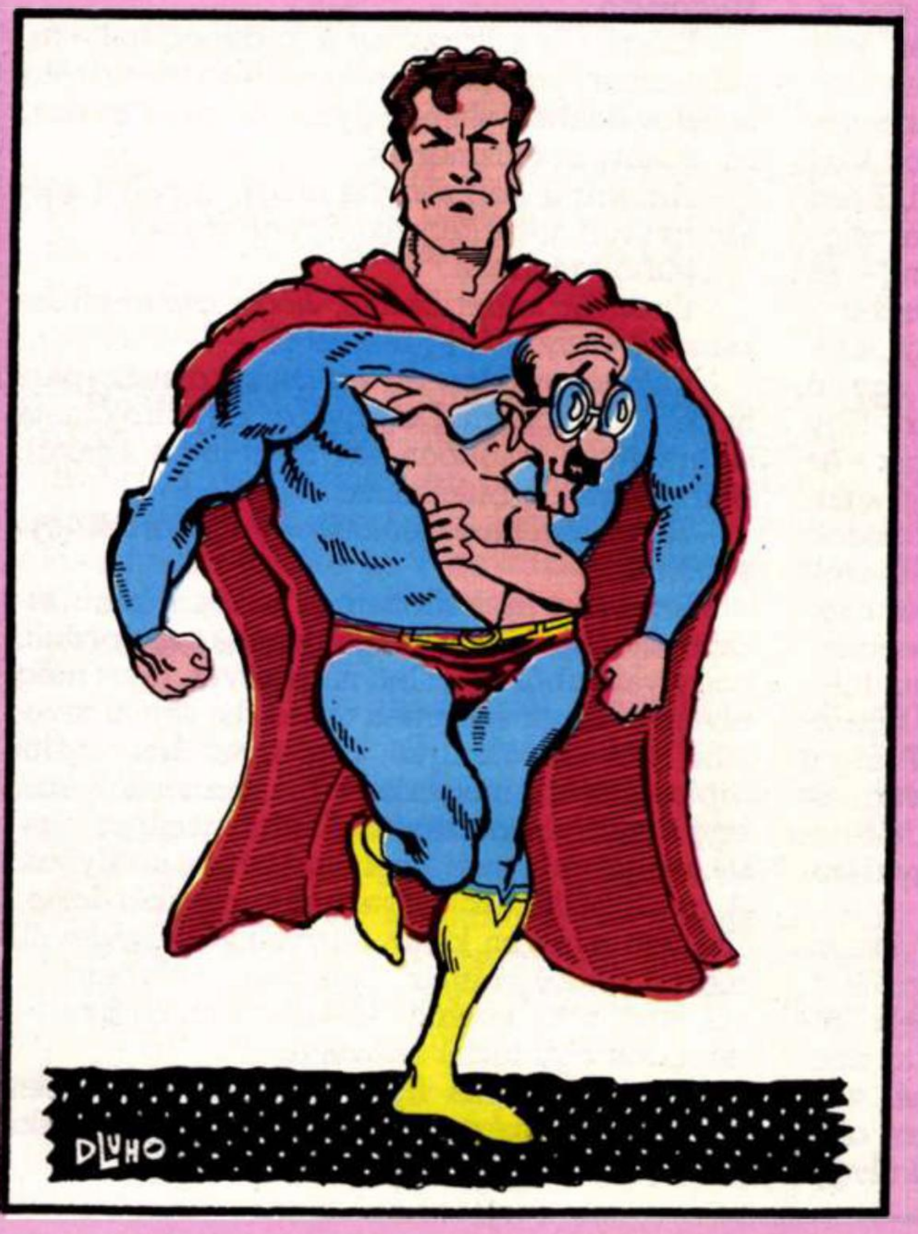

– Ha támadna, segíts nekem, Desdemóna…

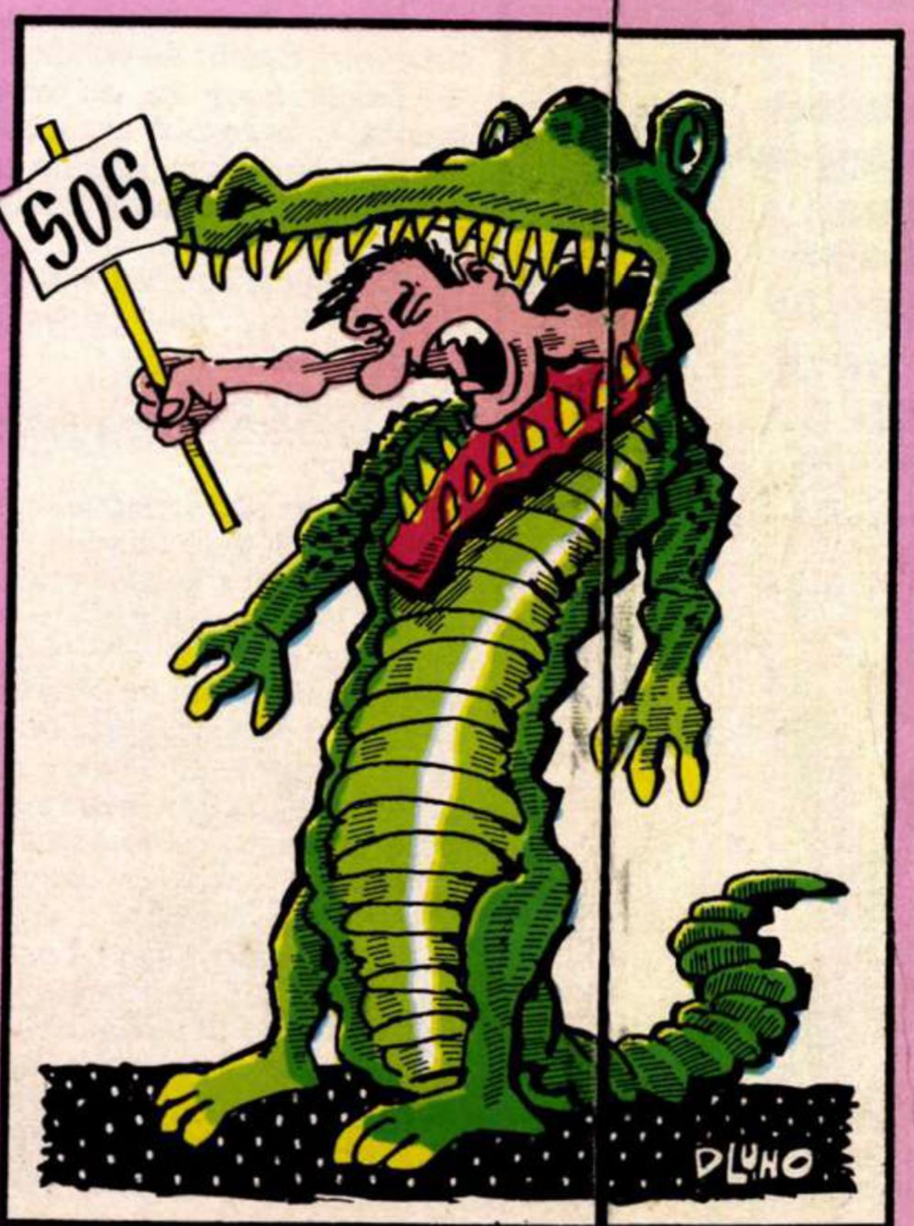

– Ha jól emlékszem, azt mondtad, hogy médiának és nem supermannek öltözöl!

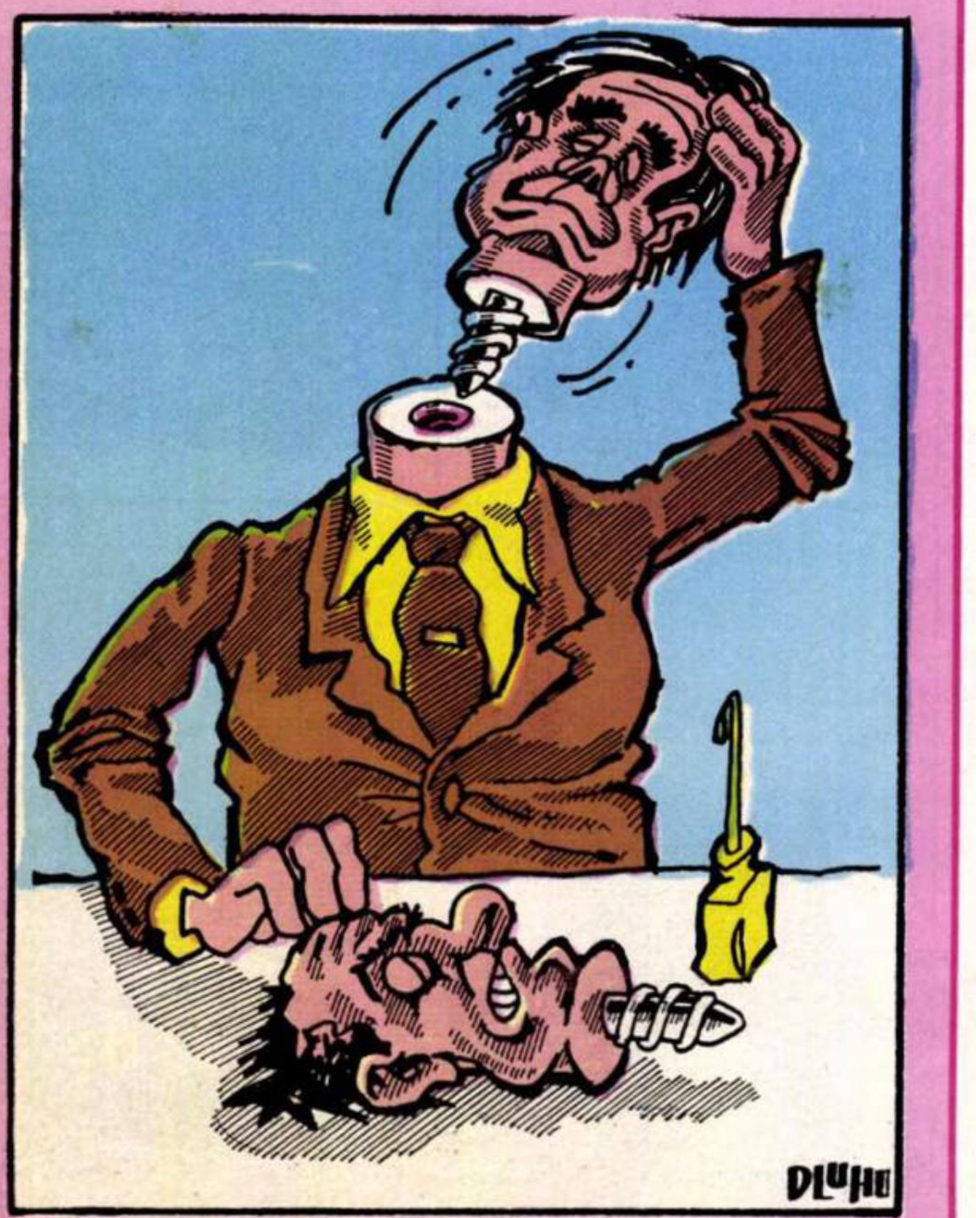
FARSANGI JELMEZTERVEK

JELMEZCSERE

KAPOSY MIKLÓS:

FARSANGOLUNK

Javában tart a farsangi szezon, országszerte egymást érik a mulatságok. A téli vigadozások azonban a legkisebb faluban is mind városibb formát öltenek: a modern hejehujákból sokan hiányolják az évszázados népi hagyományokat, a disznótoros-csörögefánkos hajdani farsangok ízes hangulatát.

Szó se róla: valóban emlékezetesek voltak azok az igazi, régi vigalmak: tessék csak megkérdezni az öregeket bármely vidéken. De az már nem igaz, hogy a hagyományok végképp eltűntek volna! Föllelhetők azok nem hogy vidéken, de a legmaibb városi bulikon, sőt a tévé képernyőjén is. A külsőségek korszerűbbek ugyan, de a szokások alapja a régi.

Csudaky Bertalan 1908-ban megjelent „Karnevál ő fensége" című könyvében ezt írja: „Amióta Karnevál hercege megszületett, évről évre pontosan jelentkezik a földgömb minden pontján, hogy pellengérre állítsa azokat, akiknek komor véleménye van a világról."

Nos, kérem, erről van szó. Nevessünk csak mindazokon, akik nem értik a tréfát – ez igazi, régi jó magyar szokás. A farsang célja, alapeszméje tehát nem változott. Nézzük akkor a formáját. Mi a legfőbb kelléke egy farsangi mulatságnak? A konfetti, meg a szerpentin ugyebár. Olvassuk csak tovább Csudaky mester tudós munkáját. „Egy unatkozó francia távíróhivatalnok egy borús téli napon papírszalagot röpített az utcára. Ezzel a gyermekes szórakozással megszületett a világjáró szerpentin. Az emberek kaptak rajta, földíszítették vele a csupasz fákat, melyek így a tél derekán kivirágoztak."

Dobáljuk, vagy nem dobáljuk a szerpentint mi is? Gondoljanak csak a labdarúgó-mérkőzésekre: több a szerpentin mint a néző. S vannak nálunk unatkozó hivatalnokok, vagy nincsenek? Senkit sem akarunk véleményünkkel megelőzni, de aki egyszer is megfordult valamely irodában, föl kellett ott ismernie az unatkozó távírász utódait.

A magyarországi farsangi játékok közül legismertebb, s máig is élő népi móka a busójárás. *Ernyey József* így ír róla 1907-ben: „Vadul festett álarc, furkósbot, szalmával kitömött állatbőrök a busók tréfás ütlegelésének eszközei. Jellemzőek még a vaskos tréfák egymás és a járókelők bosszantására. Egy időben a busójárás volt a haragosok leszámolásának napja is."

Ki merné azt állítani, hogy manapság csak Mohácson vannak busók? Én tegnap is láttam egyet a Rákóczi úton. Vadul fenyegető arccal ült egy Audi volánja mögött, s vaskos tréfa gyanánt zúdult át a zebrán a járókelők bosszantására. Csakis busó lehetett. S ha mi, járókelők, kézbe tudtuk volna kaparintani, akkor a haragosok leszámolásának napja is stimmelne most.

Újváry Zoltán „Egy farsangi játék funkciójának kérdéseihez" című művében így írja le a palócok rabvágás játékát: „Csoportos, nyilvános, alakoskodó játék, kizárólag férfiak szerepelnek benne. A játékosok egymással szemben foglalnak helyet, cserépfazékkal a fejükön. A bíró felolvassa az ítéletet, akkor a hevérek bottal leverik a rabok fejéről a cserépfazekat. Utána tánc, éjfélig."

Nyilvánvaló, hogy ezeket a tősgyökeres farsangi szokásokat láthatjuk a pártközi mérkőzéseken is. Szó sincs tehát farsangi játékaink kihalásáról, ellenkezőleg: belőlük táplálkoznak a frakcióharcok szabályai is.

Végül pedig: hogy ér véget a farsang a hiteles leírás szerint? „A lányok sütnek, a legények bort hoznak, csendben isznak-esznek – kezdődik a böjt."

E hagyomány élő voltán lehetetlen vitatkozni. Amíg folyik a farsang, addig hangosan iszunk-eszünk, aztán pedig csöndben tesszük ugyanezt. Kivéve, akik már most, farsangkor is böjtölni kénytelenek.

BODNÁR GYULA:

ITT A NARANCS!

„– Január, február, itt a …” – no, nem a nyár, hanem az APEH-től az adócsomag. Nekem speciel már 5-én ott lapult a levélszekrényemben. …Lapult? Miket nem beszélek?! Méghogy lapult. Pöffeszkedett, kérem! Dölyfösen és kihívóan. A bal felső csücske még ki is lógott a bedobónyíláson, mintha csak az én üres zsebeimet parodizálta volna.

Egy szó mint száz; az idén sem csalódtam „kedvenc” intézményem szorgalmában. Nem leltározásokkal töltik az év végét, meg az elejét, hanem izgő-nyüzsgő hörcsögöcskék módján listáznak, postáznak. Az öreg Jocóból például az adócsomag szokta kisokkolni a szilveszter óta tartó másnaposságot. Jocó szerint az APEH biztosabb természeti csapás, mint a hurrikán. Még a Meteorológiai Intézeten is túltesz. Azok csak beszélnek bele a vakvilágba, hogy jön a hó, jön az enyhülés és mi jön végül? Száraz idő és akkora fagy, hogy a daxli pisilés közben odajegesedik a villanyoszlophoz. Az APEH az nem ígérget, az csak jön, mint annak idején Józsi az úthengerrel és mindent letarol, mindent bezsebel. Úgymond; „hanyag eleganciával”.

Tehát nem a várva várt hótakaró jön, hanem az adóbevallás, Méghozzá nem lehangoló fekete, hanem életvidám narancssárga nyomással! Halvány narancssárgával, hadd gúvadjon a szeme az adófizetőnek! Helyezkedünk, helyezkedünk? Csak nem a Fidesznek kampányolsz, API? …Miért ne becézhetném kedvenc hivatalomat? Tavaly már megittuk a pertut. Kupából hát! Nem szürkebaráttal – annyira jóban mégsem vagyunk –, hanem csak sima alomszalmából érlelt homoki bagolyröptetővel.

– No, anyukám, tegyél le a mókusbundáról! – akartam inteni számos adóbefizetést elszenvedett nejemet, amikor belém nyilallt az évezred felismerése. – Egy huncut fillért sem fizetünk! Az API fog fizetni nekünk, méghozzá mint a katonatiszt!

Mert nézzük csak. Ahhoz, hogy kitöltsem a rubrikákat, előbb el kell olvasnom a szöveget. Itt van az első bökkenő! Huszonöt wattos égő mellett ez nem megy, API. Ha tehát tőlem adót akarsz, járulj hozzá azon nagyberuházásomhoz, hogy vásárolhassak egy százas égőt. …Benne vagy? Jó. Akkor figyelj, mert még nincs vége. A bolhavesényi betűidhez kellene egy szemüveg. Ne vitatkozz. Kell az adó, vagy nem kell? …Ugye, hogy kell! Persze nem égethetem magam valami snassz SZTK-kerettel. Mondjuk, egy Sophia Loren-keret már megfelelne. …Drága? Számold el reklámköltségnek és büszkélkedhetsz velem, hogy milyen elegáns és megnyerő külsővel megáldott adózóid vannak. (A kontaktlencse sem olcsóbb és ráadásul nem látja senki…!)

Hohó! Aztán annak a százwattos égőnek ki fogja állni a fogyasztását? Azt ne hidd már, hogy én! Tuti, hogy lesz vagy tízezer forint. …Szórakozik veled az öregapád. Én már csak lassan és szótagolva tudok olvasni, API! Meg hát, a felfogásom sem valami gyors az adóügyekben.

Egyébként jó, ha tudod, mostanában nagyon takarékosan fűtünk. Éppen csak annyi meleget csinálunk, hogy a román csillárba ne dermedjen bele a pakura. Emiatt aztán igencsak didergünk és reszket a kezünk. Ha ezzel az elgémberedett kezemmel töltöm ki a bevallást, nincs az az adatrögzítő cucus nálatok, aki ki tudná olvasni a számaimat! Egyszóval: adhatnál a fűtésbe is vagy ötven-hatvan lepedőt.

Szóljál, ha magadhoz tértél, mert van egy még jobb ötletem. Egy fillérrel sem kell hozzájárulnod a pótlólagos költségeimhez, ha visszaadod azokat, amiket már előleg címén bezsebeltél tőlem. …Ez neked nem üzlet? Jól van, API, te akartad! Csak aztán semmi szemrehányás. Ha nem, hát nem. Így is jó. Máris nekiülök és kitöltöm a bevallásomat. Sőt! Nemcsak az enyémet, hanem a feleségemét is. És hogy lásd, kivel van dolgod, még a tinta kiválasztásában is hozzád igazodom! Mit gondolsz, milyen színűvel fogom kitölteni a „narancssárgádat”?

– Citromsárgával!

DERŰS PILLANATOK AZ APEH-SZÉKHÁZBAN

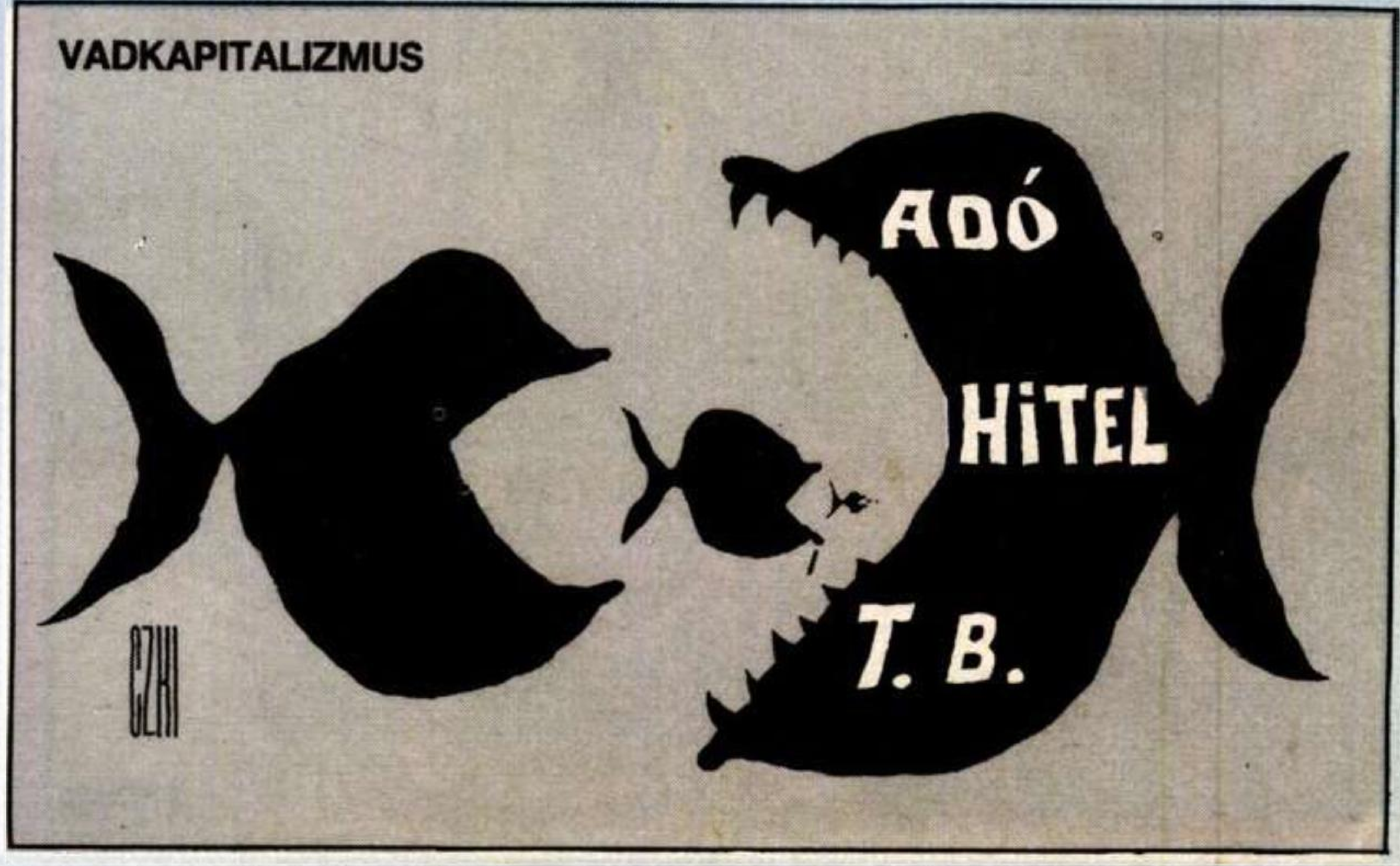

– Nézd, én csak azért lettem betörő, hogy ki tudjam fizetni a lakás-biztosításom.

Leváltották a Budapesti Tejipari Vállalat igazgatóját

VAJ VOLT A FEJÉN?

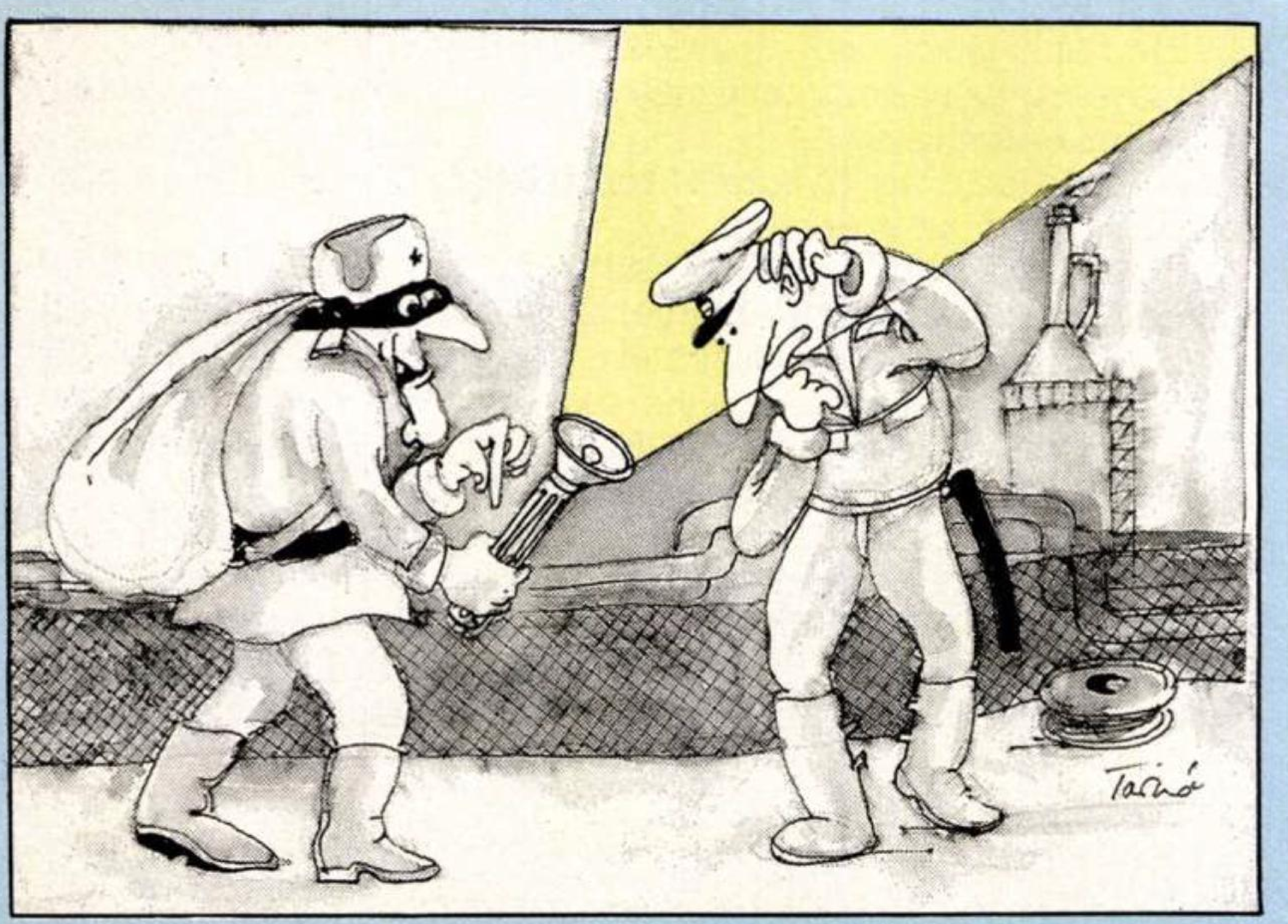

– Karácsonykor bejgli, most farsangi fánk, már alig bírom a strapát!

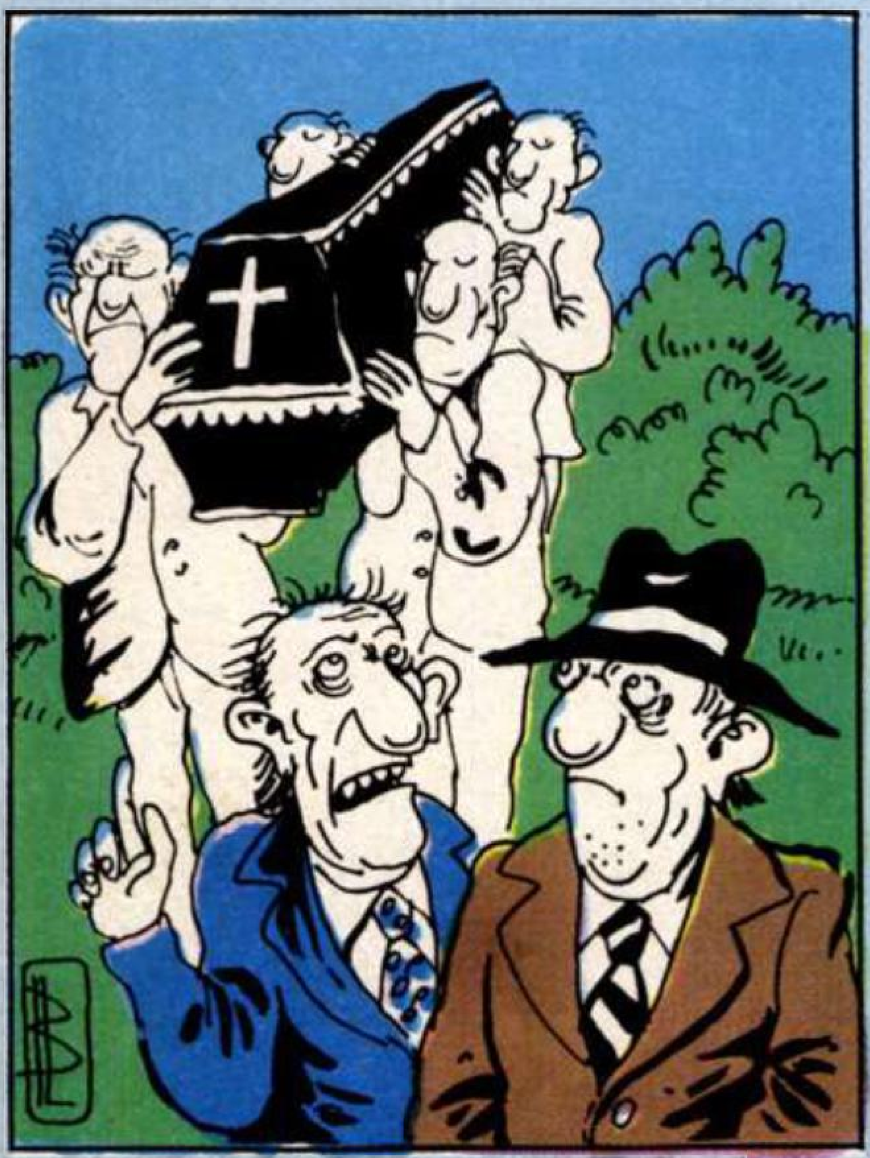

– Amióta aktívan politizál, nem fogad el egyetlen kocsmai meghívást sem, nehogy kompromittálódjon.

TETTENÉRÉS

– ...Egy neves külföldi átvilágító cég alkalmazottja vagyok...

– Igaza volt a Lajosnak, ilyen gyógyszerárak mellett nem érdemes betegnek lenni!

Eladó a Centrum!
NYUGI, CSAK AZ ÁRUHÁZLÁNC...

Military boltban:
– Van terepszínű nadrágjuk?
– Van. De nem találjuk...

– Doftor úr, fegiffen! Az új kettőfáv forintoffal megpróbáltam a fogamhov verni a garaft...

ÁTMENETILEG

A rádió bemondta, hogy a metró egyik szakaszán, a nap bizonyos óráiban, vágányjavítás miatt, átmenetileg autóbuszok közlekednek.

A Körút villamossínjeinek egy részét szintén javítják időnkint. Olyankor átmenetileg a villamos helyett autóbuszok közlekednek.

A MÁV számára ki nem fizetődő szárnyvonalak egy részén a vonatok helyett átmenetileg autóbuszok közlekednek.

A külföldi repülőtér személyzete háromnapos sztrájkja miatt a repülőgépek helyett átmenetileg autóbuszok repdesnek.

A postás influenzás, nem kézbesíti a küldeményeket. Helyette átmenetileg buszok közlekednek.

A rendelőintézet gyermekorvosa elsejétől másik rendelőintézetben fogadja a kis betegeket. Addig a korábbi rendelőben, átmenetileg, buszok közlekednek.

A feleségem tegnap, két kofferrel, bizonytalan időre itthagyott. Visszatéréséig, esténként, átmenetileg autóbuszok jönnek haza, velük fekszem le.

Az általános iskola tornatanára kilépett állásából, edző lett egy bajnokcsapatnál. Amíg új tanár nem kerül alkalmazásra, helyette átmenetileg autóbuszok másznak a bordásfalra.

A körzeti háziorvos háromheti továbbképzésre távozott. A bejelentett lázas betegeket átmenetileg autóbuszok látogatják.

A nagy havazás és a síkos utak következtében Pitvaros és Udvaros között szünetel a buszforgalom. Helyette átmenetileg autóbuszok közlekednek.

Főnököm a legutóbbi munkaértekezleten letolt, hogy ne járjon annyit a szám. Ezért a szájam helyett átmenetileg busz jár.

A szavazóknak alig tíz százaléka jelent meg a helyi választókörzetben szavazni, ezért a pótválasztáson átmenetileg autóbuszok jelennek meg.

A Göre Gábor Színpad mai, holnapi és vasárnapi előadása, technikai okokból, meg lesz tartva. Helyette, átmenetileg az autóbuszok maradnak el.

A jégzajlás miatt a Dunán a személyszállító hajók helyett autóbuszok merülnek el.

A siklót javítják a Várban. Addig átmenetileg autóbuszok törnek össze a végállomáson, lefelé irányban.

A BKV közli az utazó közönséggel, hogy a túlzott mértékű igénybevétel a sok helyettesítő járat miatt, a buszjáratok helyett átmenetileg autóbuszok közlekednek. Kérjük az utasok szíves megértését!

Végezetül, e lap szerkesztősége közölte velem, hogy ezért a glosszáért, főleg a rosszáért honorárium helyett kiselejtezett autóbusz jár. Persze, csak átmenetileg.

ALFÖLDI IMRE

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

DALMÁTH FERENC (IZRAEL):

LASSAN A TESZTTEL!

Amikor fiatal voltam, tizenhét-tizennyolc éves, emlékszem, egyik problémám az volt, hogy szívem választottjai megfelelő humorérzékkel is rendelkezzenek, mert ha a leányzó valamelyik bohóságomon vérig sértődik ahelyett, hogy csilingelve felkacagna, az bizony egy hosszú fűzés fáradságos munkáját semmisítheti meg, röpke másodpercek alatt.

Azonban miféle műszerrel, vagy eljárással állapíthatjuk meg bakfisok humorérzékének a mértékét? Nem csekély probléma! Szerencsére, a Sors és a cseh filmgyártás váratlanul, remek szisztémával ajándékozott meg! Játszottak akkoriban Budapesten egy „Milliomos úr szerelmes” című mulatságos filmvígjátékot, amely, mint utólag rájöttem, a hollywoodi filmek paródiája volt. Erre azért jöttem rá csak utólag, mert akkoriban hollywoodi filmeket egyáltalán nem játszottak, csak a paródiájukat. Ez úgy volt, mint az „Antidühring”-gel, amit minden könyvesboltban lehetett kapni, míg maga Dühring, az persze indexen volt!!!

Nos, ebben a csecse cseh filmben volt néhány olyan „rejtett” poén, amelyek alkalmasnak látszottak humorérzékteszt céljára.

Íme: A hős zúgó viharban botorkál egy nagy, sötét erdőben. Villámok cikáznak, zuhog az eső, mintha dézsából öntenék. A csuromvíz hős ereje fogytán van. Végre megpillant egy viskót, amelynek ablakában fény pislákol. Bőrig ázva beesik az ajtón és így szól:

– Vizet!...

Más: A szépséges fiatal hősnő mamája bevallja egyetlen lányának az ő ifjúkori félrelépésének, pontosabban megesésének szomorú történetét. S a drámai események, mivel régen történtek, a némafilmek stílusában elevenednek meg: Vándorszínészek jönnek a faluba. Az akkor még fiatal mama fülig beleszeret a daliás bonvivánba, aki meglepő gyorsasággal viszonozza érzelmeit, sőt egy országút melletti csalitban legott realizálja szerelmüket... De alighogy véget ér a meghitt aktus, feltűnik az országúton a vándorszínészek ekhós szekere, akik már mennek is tovább a szomszéd faluba. A bonvivánnak villámgyorsan választania kell a szerelme és a hivatása között. Némi vívódás után az utóbbit választja...

– És hogy hívták az apámat? – kérdezi a szépséges fiatal hősnő.

– Nem tudom – feleli a mama pironkodva –, akkor még némafilm volt...

Más: A gonosztevők elegáns vezérét lefülelik. A törvény sasorrú embere kíméletlenül fejére olvassa bűneit. Az csak ámul-bámul, hogy ezek mindent tudnak róla. A legféltettebb titkokat is!

– De hát kicsoda ön? – kérdezi hüledező elismeréssel.

A sasorrú és sastekintetű mesterdetektív könnyed mozdulattal lerántja álbajuszát.

A gengszterkirály halálra váltan rebegi:

– Áh, Trenk, az ezerarcú!

(Ebben az a vicc, hogy Trenket akár egy kilométerről is fel lehetett ismerni a monstre heftijéről, akármit is ragasszon alája!)

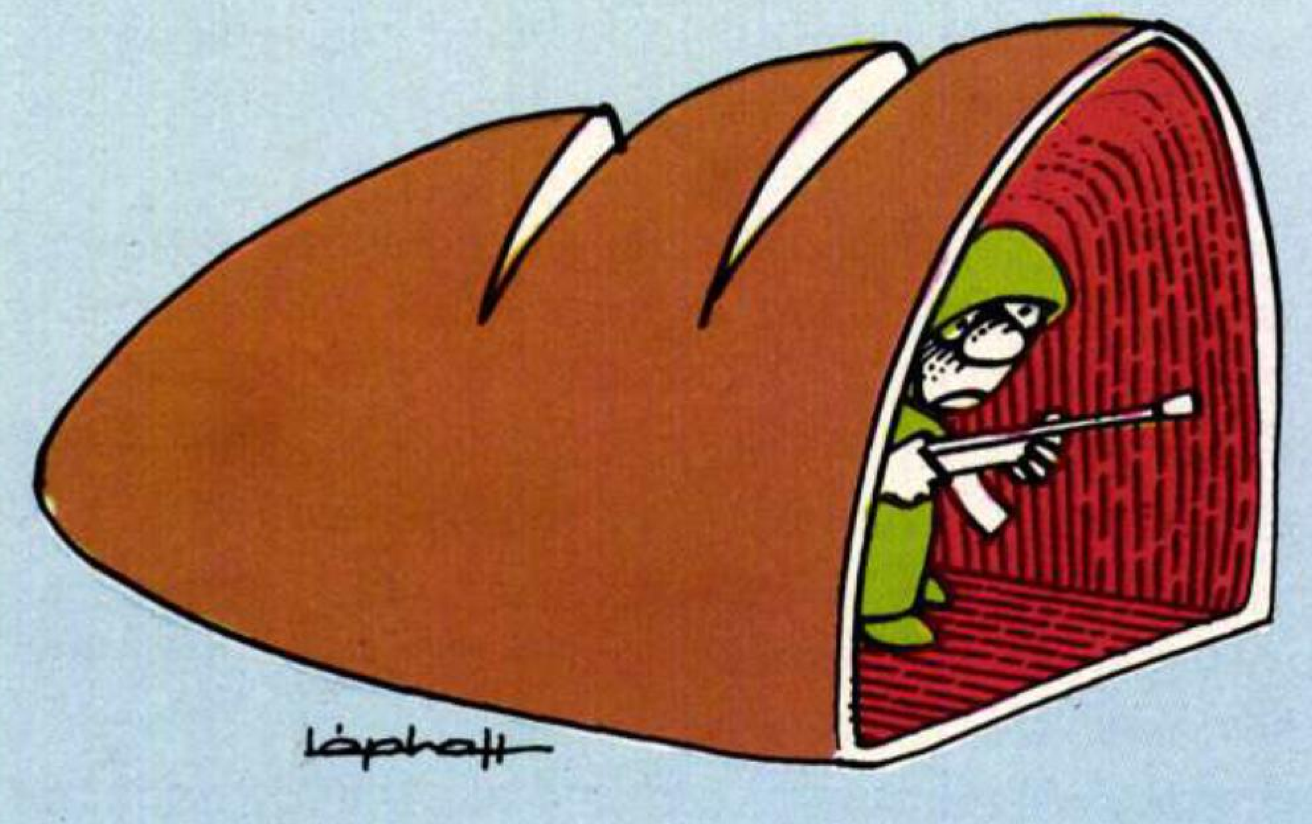
Szóval ezek a gondosan kiválasztott jelenetek voltak az én privát humortesztjeim. Amelyik csaj a három rész közül legalább kettőnél nevetett, az megfelelt a követelményeimnek és jöhetett velem szombat esténként csörögni.

Azóta sok víz lefolyt a Dunán és a Jordánon.

Ma már, sajnos, nincsenek ilyen természetű problémáim. Egyre kevesebbet élcelődöm, s aki nem érti a humoromat, az tehet egy szívességet!... Korlátlan számú originál hollywoodi filmet láthatok, viszont nem járok szombat esténként csörögni...

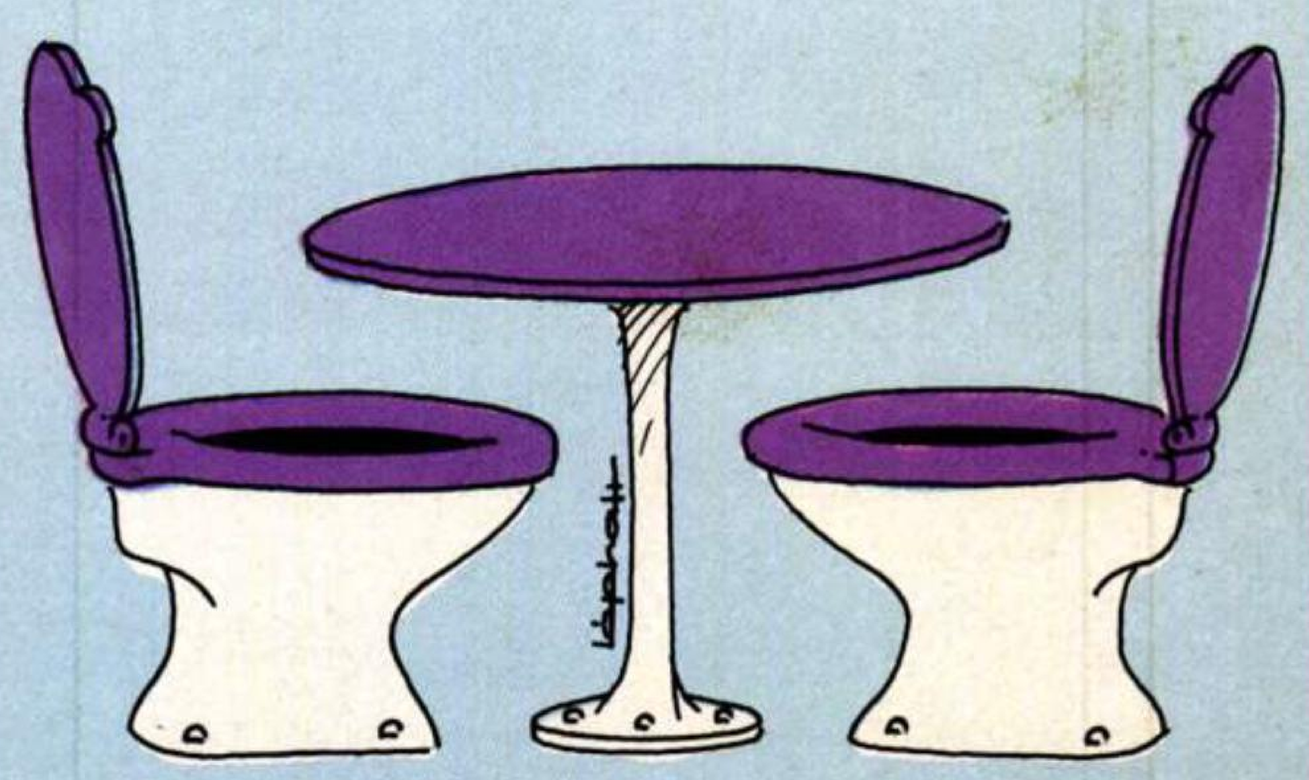
LÉPHAFT PÁL (ÚJVIDÉK) RAJZAI

MINDENNAPI KENYERÜNK

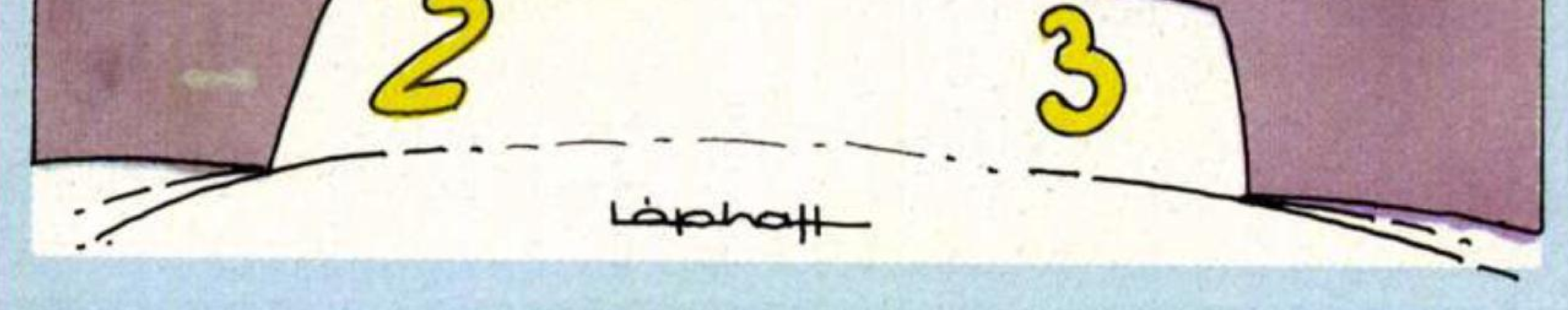

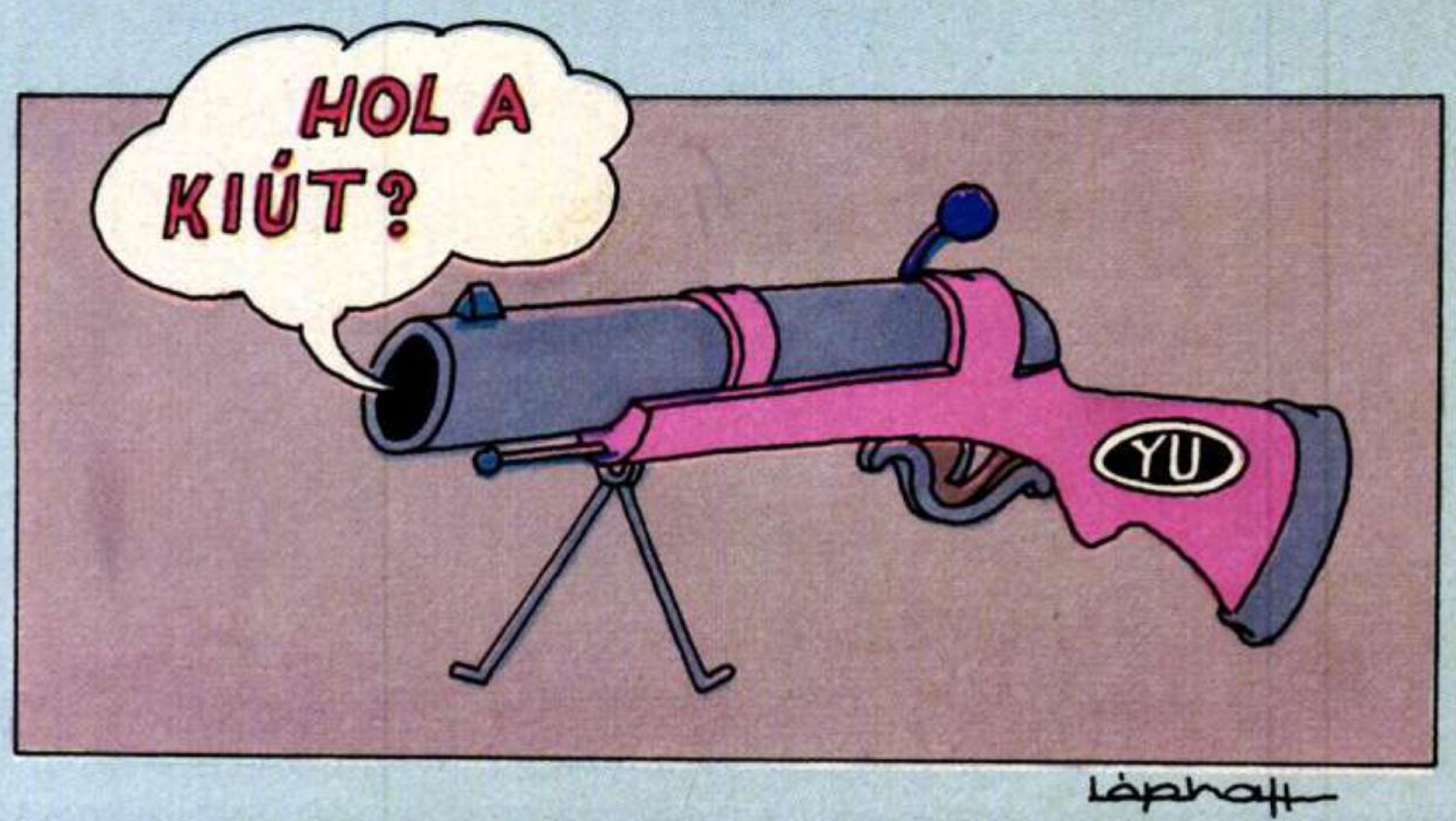

INTIM SAROK

HOLTVERSENY

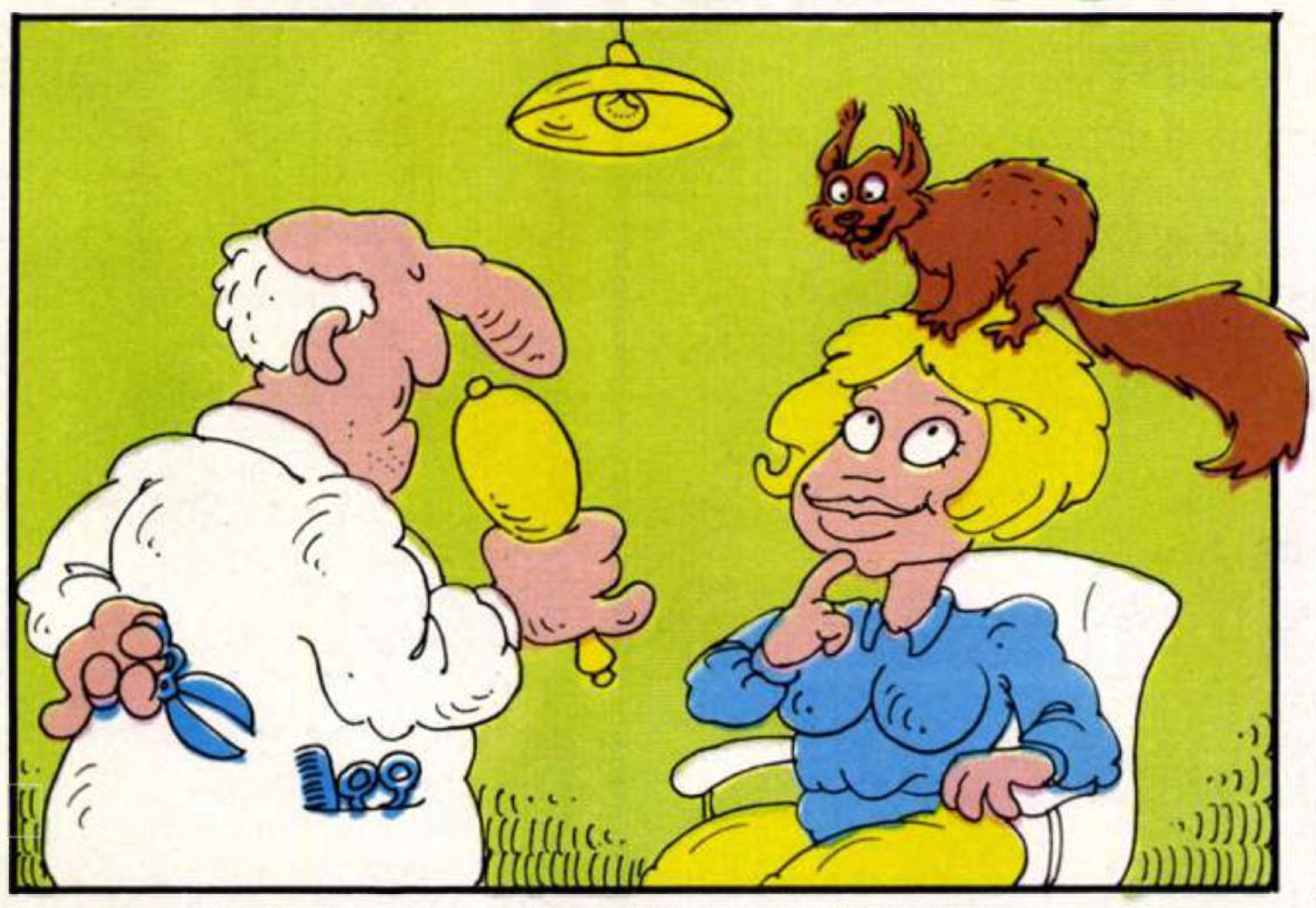

AKTUÁLIS

DRÁGA MENYUS!

– A lófarok kiment a divatból. Ajánlhatok egy mókusfarkas frizurát?

Melyik apa ne vágyott volna már arra, hogy lakását gyermekei kedvéért állatkertté ne varázsolja? A vágyakozás oka: annak idején a szülei nem engedték ezt meg neki. Nos, én megengedtem, mégpedig legifjabb csemeténknek, aki hatesztendős létére szenvedélyesen kedvelte az állatokat.

Háromszobás, második emeleti budai lakásunkban a következő állatok „fordultak elő" Lacika kedvéért: két kutya, egy macska, két tengerimalac, egy teknősbéka, két fehér szőrű, piros szemű nyúl, végül megjelent egy erdei mókus, vagyis Menyus a Mátrából, akit ötszáz forintért vásároltam meg akkoriban Állatbarát Bácsitól. Menyus végiglakta a szobákat, a függönyökön és a bútorok tetején közlekedve. Érdekes módon, noha az erkélyajtó a nagyszobában a nyári hónapokban állandóan nyitva volt, nem merészkedett ki a szabadba.

Az eledelekben nem volt válogatós. Megette a mandulát, a kukoricát, a sárgarépát, de leginkább a mogyorót és a dióbelet kedvelte. Már két éve lakott nálunk. Esténként egy résnyire kinyitottam a ruhásszekrényem ajtaját, mire ő undorral elfordult a tévédoboztól és a televíziót néző családtagjaimtól, majd aludni tért ünnepi házikabátom felső zsebébe...

Egy nyári délutánon azonban megtörtént a baj. Menyus ráébredhetett férfiassága tudatára és – gondolom – elindult párt keresni. Lemászott az esőcsatornán, átszaladt a forgalmas úttesten, majd beszaladt a zsúfolt fodrászüzletbe. Beszaladt? Berobbant! A riadalmat, amelyet a vendégek és a fodrászok, fodrászlányok között keltett, képtelenség leírni. Menyus egy férfiút beretváló fodrászlány hátára ugrott, a kés megcsúszott, a vendég vére a falra fröccsent. Ettől Menyus is megijedhetett, mert egy másik fodrászlány vállára tornázta magát, ki menten elájult. Ollók, beretvák riadalmas táncba kezdtek, s a velőtrázó női sikoltások felverték az amúgy csendes budai utcácska nyugalmát.

Lerohantam Menyusért, aztán amikor kifizettem a fodrászat újrafestéséért benyújtott számlát, bármennyire is fájt, felhívtam atyai barátomat, az Állatkert neves igazgatóját, Anghy Csabát:

– Van egy hároméves kan mókusom, nektek adom ajándékba! – közöltem vele az örömhírt. Azon cseppet sem lepődött meg, hogy ajándékba kapja Menyust, hiszen naponta ajánlottak fel neki állatokat, zsiráf és elefánt kivételével minden tücsköt, bogarat. Hanem azon felettébb csodálkozott, hogy mókusunk hároméves.

– A mókus általában hat hónapnál tovább nem bírja ki a fogságban...

– Csakhogy nálunk nem fogságban volt! Még a fodrászhoz is lejárt – próbáltam szellemeskedni, aztán elvittem a háztól a nekem igen-igen sokba kerülő drága Menyust.

Az Állatkertnek nem volt kan mókusa. Csak nőstények. Tizenketten!

– Drága Menyus... Szegény, drága Menyus...

Ezeket a szavakat már Anghy professzor barátom sóhajtotta nekem a telefonba fél év múltán, mikor tudtomra adta: Menyus nincs többé...

– Persze, a fogság – mondtam. – Nem bírta.

– Dehogy a fogság! Az a tizenkét nőstény, az volt sok neki! – igazított helyre, és letette a kagylót. Én pedig nem állhattam meg, hogy e tapasztalatomat át ne adjam önöknek.

BÍRÓ ANDRÁS

– Képzeld, anyukám! A pártgyűlésen azt mondták, hogy egy intoleráns disznó vagyok!

– Szerintem ma ne gyere a vadászatra, Dezsőkém!

GALAMBOS SZILVESZTER:

SZILÁNKOK

BIZALMI ÁLLÁS

– Ahhoz, hogy betöltse ezt az állást, elengedhetetlen a tiszta, becsületes múlt. Tehát ragaszkodunk az erkölcsi bizonyítványhoz.

– Nem probléma. Majd lopok egyet.

*

ÍGY KÖNNYŰ

Az anyakönyvvezető még csupa jó házasságot lát.

*

DIVATOS GYÓGYMÓD

– Pénztelenség ellen kérnék valami jó gyógyfüvet.

*

PANASZ

– Felém sem néz a 75 éves lányom. Ilyenek ezek a mai fiatalok.

*

KOCSMÁBAN

– Család?
– Megvan.
– Az asszony?
– Megvan.
– A gyerek?
– Megvan.
– Akkor jó. Viszontlátásra.
– Ki volt ez? Te jó ég! Nincs meg a pénztárcám!

*

FODRÁSZNÁL

– Egy hajfestést kérek. Kopaszról szőkére.

*

MODERN LAKÁS

– Uram, nálunk a falak olyan vékonyak, hogy esténként a szobám falán keresztül nézem a szomszédok tévéjét.

*

SZEMPONT

– Ebbe az üzletbe szeretek járni. Itt legalább csupa csinos nő csap be.

*

REMÉNY

– Reggel fél hatra állítottam be az ébresztőórámat, de remélem, nyolc előtt nem csörög az az átkozott vekker.

*

GYENGÉD FÉRJ

– Én a férjemtől még soha nem hallottam egy goromba szót. Akkor is gyengéd, becéző szavakat suttog a fülembe, amikor pofoz.

*

SZIKLASZILÁRD JELLEM

– Becsületszavamat adom, hogy hamisan esküdtem.

*

RENDELŐBEN

– Tessék levetkőzni és közben mondja el, mi a panasza?

– De kérem, én a gázóraleolvasó vagyok!

*

NEHÉZ GYERMEKKOR

– Én már gyermekkoromban korán egyedül maradtam. Ugyanis a szüleim reggel hatra jártak dolgozni.

Egy üdülőtelep tönkretétele...

Rakaca (ÉM-Podvercsek Gábor) - Borsod megye északi részén, a festői szépségű Boldva-völgyében terül el a tízmillió köbméter befogadóképességű Rakacai víztároló. E tavat a hatvanas évek elején létesítették a Rakaca-patak felduzzasztásával, majd 1970-ben a szalonnai tanács kis, tíz méterszer húsz méteres parcellákat alakított ki hétvégi házak építésére. Akkoriban fűtfát ígértek, ám az ígéretekből semmi nem lett. Még a legelemibb dolog, a szemét elszállítása sincs megoldva. Az üdülőtulajdonosok húsz-egynéhány éven át fizetett adójából a tanács semmit nem juttatott vissza. Évtizedek óta hollandok, belgák, svédek, norvégok, dánok keresték fel a tavat lakóautóikkal. Ám, nem valószínű, hogy egyhamar visszajönnek. Az idén

A minden évszakban vonzó Rakaca-tó

Fotó: Loczó József

Dánul: Presse Frihed

Így írnak ők, az északi kollégák

Miskolc (ÉM-F.B.) - Az elmúlt hónap közepén 12 magyar újságíró tanulmányozhatta egy héten keresztül a dán újságírást. A kiutazó küldöttségben képviseltette magát a hazai elektronikus és írott sajtó - így többek között Borsod-Abaúj-Zemplén megye napilapja is, az Észak-Magyarország. A kiutazás időpontja egybeesett a készülő magyar médiatörvény véglegesítésével, s ez eleve fontossá tette mindazt, ami ezzel szorosan összefügg. Vendéglátóink a Dán Újságíró Szövetség jóvoltából hasznos tapasztalatokat szerezhettünk a rádió, a televízió, az országos napilapok munkájáról, a dán újságíró egyetem lehetőségeiről, a munkavállalók és a munkaadók kapcsolatáról.
Hazai fülnek - a magyar sajtó

Bent Skou államtitkár, aki szorgalmazza a magyar sajtótermékek dániai jelenlétét.

A szerző felvétele

A kormány és a munkaadók kényesen vigyáznak arra, hogy összetűzzenek a sajtóval, az újságírók viszont a tárgyilagosság elkötelezettjei, s erre készítik fel őket az arhusi egyetemen, ahol négy év után bármelyik hírközlő intézményben a belépés pillanatától teljes értékű zsurnalisztának számítanak. A leírt, az elhangzó szavak és látható képek, mondatok hitelképessége befolyásolja a példányszámok, az előfizetők számának alakulását. Sajtóper, hamis információk közreadása szinte ismeretlen. Legutóbb - mint azt John Bech főszerkesztő elmondta - az Irak elleni háború alatt volt, amikor is a szigorú embargót kijátszva, az egyik nagy olajtársaság manipulációit

Bent Skou államtitkár ikertestvére a Rakaca-tónak?

(Az Észak-Magyarországban találta: Kiss Andrea, Miskolc.)

15.00: Filmmúzeum
Karády Katalin-sorozat

Halálos csók

Magyar film (1942 - FF - 91')
Írta: Zsigray Júlianna és Kalmár László. Fényképezte: Eiben István. Zene: De Fries Károly. Rendező: Kalmár László

„Én veszélyt hozok mindenkire". Nem hallotta még, hogy a Balázsffy lányok csókja halálos?" – taszítja el magától Ágnes Ivánt féltőn. De a szerelmes férfi nem hiszi, és szenvedélyesen szájon csókolja."

Balázsffy Ágnes, Eszter – Karády Katalin, Kristóf méltóságos úr – Uray Tivadar, Az inas – Somlay Artúr, Kemenes László, egyetemi magántanár (idegorvos) – Nagy István, Szakácsné – Simon Marcsa, Váradi Guszti festőművész – Juhász József, Cesare – Greguss Zoltán

Parádés szereposztás. Csak éppen Kristóf méltóságos urat Rajnay Gábor játszotta, Uray Tivadar nem is szerepelt a filmben. Az inas szerepében Pethes Ferencet láthattuk, Somlay Artúr a főkomornyikot alakította. Cesare valóban Greguss Zoltán volt, egy parádés hármas egyik tagjaként. A másik két taljánt (ráadásul a két terjedelmesebb szerepet) Perényi László és Pataky Jenő játszotta. Vajon őket miért „felejtették" le a szereplőlistáról? Talán, mert Pataky Jenő még ma is aktív művész?! Egyébként minden stimmelt...
(Rádió- és Televízióújság 93/2. sz.)

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 325 Ft, fél évre 650 Ft, egy évre 1300 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/05-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

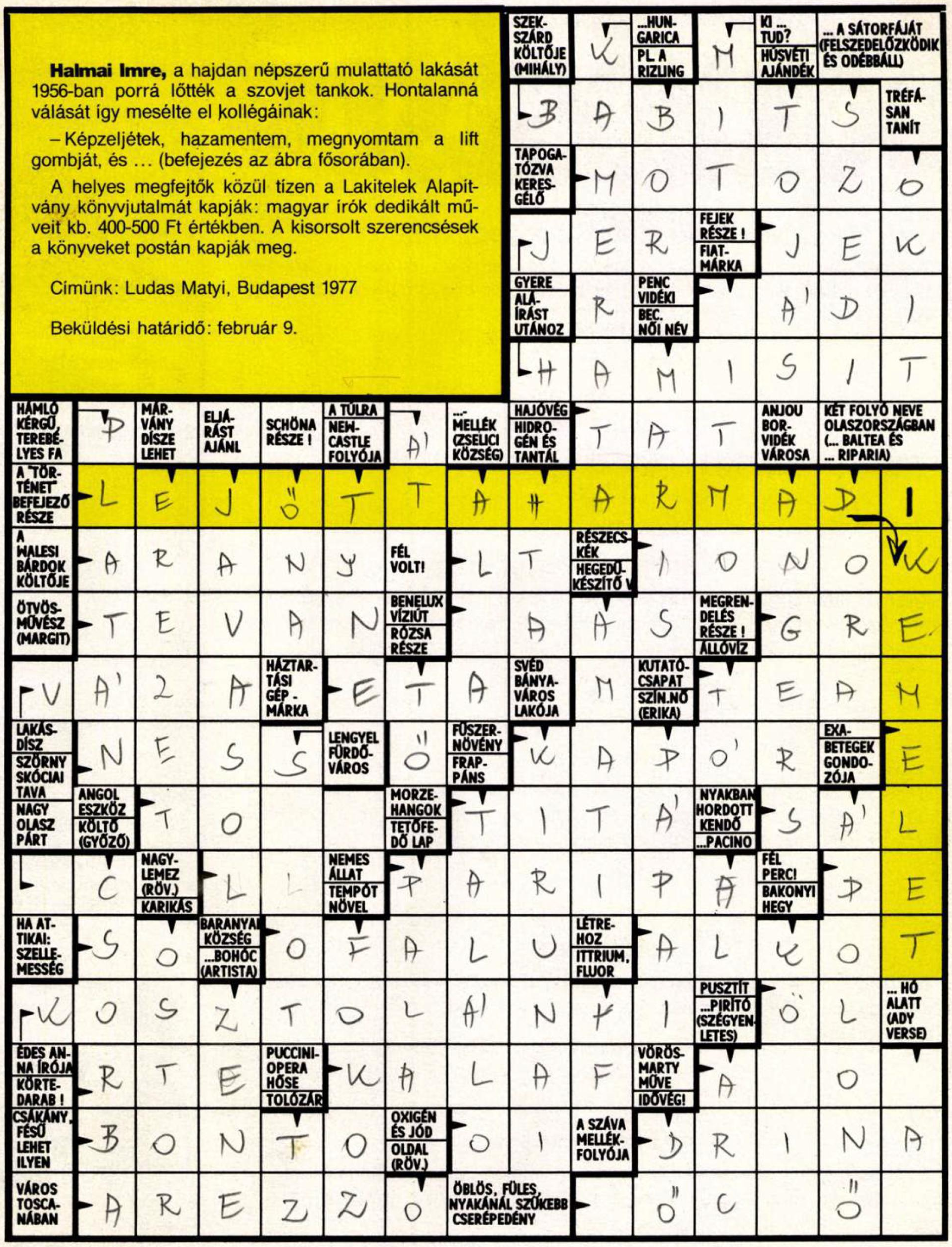
Halmai Imre, a hajdan népszerű mulattató lakását 1956-ban porrá lőtték a szovjet tankok. Hontalanná válását így mesélte el kollégáinak:

– Képzeljétek, hazamentem, megnyomtam a lift gombját, és ... (befejezés az ábra fősorában).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált művei kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: február 9.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

A 2. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Te azt is elhiszed, ha jót írnak rólad?"
Dedikált könyveket nyertek:
Fejes Etelka
5932 Gádoros,
Kelemen László
3571 Alsózsolca,
Temesi Balázs
2100 Gödöllő,
Szász Károly
9600 Sárvár,
Kozma László
3412 Bogács,
Murányi József
3400 Mezőkövesd,
Fehér József
8630 Balatonboglár
Iványi Jánosné
5621 Csárdaszállás,
Nuber Arnold
1011 Budapest,
Zám Csaba
3246 Mátraderecske.
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre.

DÖRMÖGÉSEK

(Eső előtt köpönyeg)

Aki bújt, aki nem, megyek! – dörmögi február 2-án valamennyi medve, s bar(l)angolnak ki a szabadba, hogy megtegyék hagyományos előrejelzéseiket.

•

(Csalóka felhők)

Jobb ma egy kis bágyadt napfény, mint holnap egy árnyékkormány.

•

(Lapos idő várható)

Tegnap aláírták azt a szándéknyilatkozatot, amelynek értelmében – szorongató gazdasági gondjaik enyhítésének reményében – egyesül két patinás sajtóorgánum, a Dörmögő Dömötör és a Méhészek Lapja.

•

(Jégverés)

Darázsfészekbe nyúltam! – bömbölte fájdalmasan Örvössy, a Hajnali Odú című bulvárlap sztárriportere, miután este az erdőszélen két ismeretlen alaposan helybenhagyta a múlt heti örvön aluli cikke miatt.

•

(Apróhirdetés)

Barlangterápia, medvetalpmasszázs, méhpempős kozmetika, alvászavarok gyógyítása, vér- és medvecukorszint mérése – csak nálam! Dr. Grizzly. (Tavaszi előjegyzéssel.)

•

(Esti mese)

... S hogy egyik szavamat a másikba ne öltsem, akkor a Bóna Márta, az Aigner Szilárd meg a Vissy Károly a jól végzett munka örömére pezsgőt bontottak, és előre ittak a Fogmosó Maci bőrére.

(ALT)

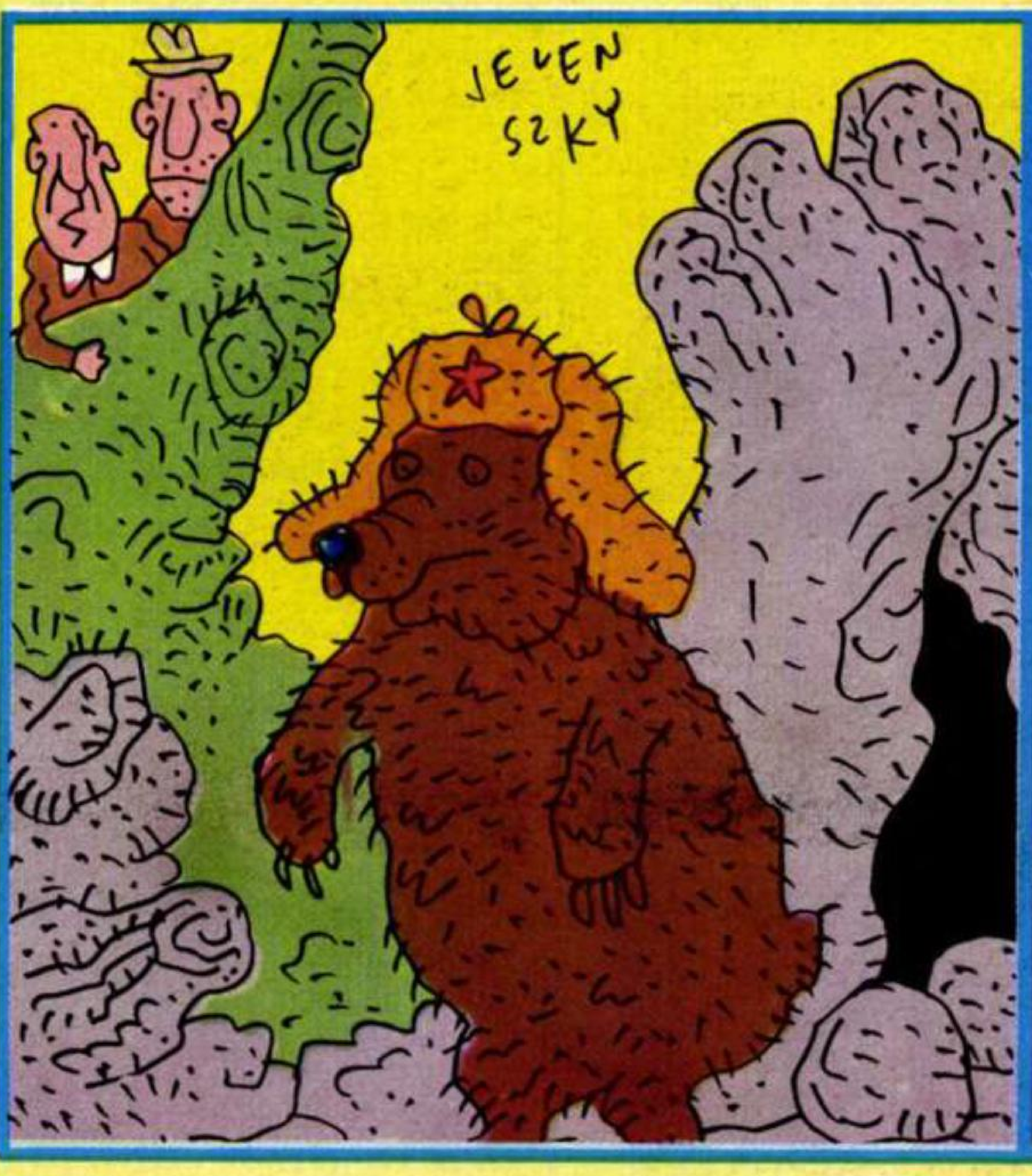

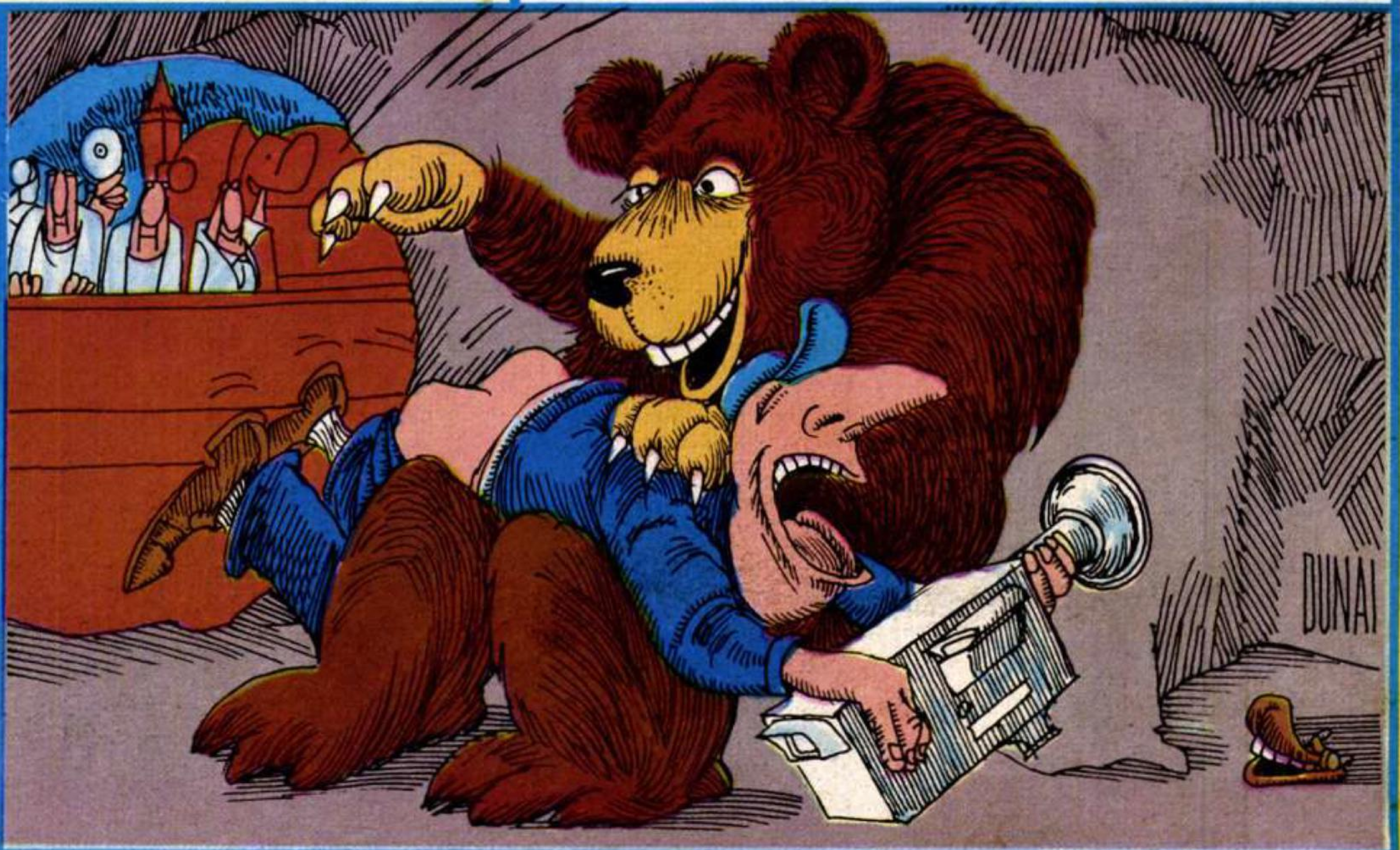

– Amikor kibújtam a barlangból, az APEH rögtön behajtotta rajtam a tavalyi adóhátralékot, egy alak kirabolt, aláírást gyűjtöttek tőlem népszavazáshoz – úgy hogy teljesen elfelejtettem, voltaképpen mi a fenének is bújtam én ki?!

– Azt üzeni a medve, hogy csak akkor jön ki, ha vége lesz a médiavitának.

– Szerinted ez mit jelent?

– Na, kis médialovag! Utána ezerszer leírod, hogy mackóra nem leselkedünk!